

BĚLOHRADSKÉ LISTY

letní speciál

Číslo 2 / červenec 2024

EVA A VÁCLAV
HUDEČKOVI

TIPY NA VÝLETY

VAŘILI MISTRŮM SVĚTA

35 Kč

26.4.2024

Děkujeme za nádherné
soužití s laskavým
a vnímavým publikem!

Práje vám všem se ♥
radostné a tvořivé vztahy,
úspěšnou spoluprací a
spokojeností v řadě vaš
všech.

S láskou Eva Hudečková
Václav Hudeček &

dopis od Evy a Václava Hudečkových

Editorial	3
Radnice informuje	4
Slovo starostky	5
Očima opozice	6
Bělohradská hrdost - Lubomír Hoška	7
Technologie pomáhají	8
Turistika a odpočinek	9
Bělohradská hrdost - SŠGS	11
Anketa	13
Téma ankety	15
Příroda a my	16
Z regionu	17
Bělohradské slatinné lázně	19
Fotoreportáž - Políbení poezií	21
Kultura	23
Fotoreportáž - Sokolské šibřinky	28
Umění	29
Z knihovny	31
Volnočasové organizace	33
Sport	35
Bělohradský potěr	38
Kauza	43
Poselství faráře	47
Pod pokličkou	48

Milí Bělohradáci, uběhly dva měsíce a my se opět setkáváme. Jsem velmi hrdý, že mohu uvést další číslo Bělohradských listů. Jsem rád, že se povedlo, v co jsem moc doufal, pokračovat ve vydávání BL. Na bilancování je samozřejmě ještě příliš brzy, ale už teď můžeme konstatovat některá fakta. Například to, že se nám spousta věcí nepovedla.

Z mého pohledu bylo nejhorší, že se nám provedená jazyková korektura nepropsala do tiskové sestavy, a tak jste, naši milí čtenáři, byli vystaveni surovému textu a velkému množství gramatických chyb. Za to bych se moc rád jménem svým, ale i jménem celého realizačního týmu omluvil vám, ale hlavně a nejvíce naší jazykové korektorce. Ta věnovala korektuře spoustu času, navíc ji provedla v rekordním čase, a její práce tím přišla vniveč. Promiňte!

Utekly nám i chybičky grafické, ale zdaleka největší odezvu měla špatně uvedená provozní doba sběrného dvora reprezentující chyby faktické. Tajně jsem doufal, že se těmto porodním bolestem vyhneme, ale nakonec jsem rád, že se objevily. Pro nás jsou poučením a dávají nám prostor pro zlepšení a vám ukazují, že nejsme nic víc než obyčejní lidé.

Tím bohužel výčet věcí, které se nepovedly, nekončí. Ta další jde na můj osobní účet. Dosud se mi, k mé lítosti, nepovedlo zrealizovat vstup Bělohradských listů do digitálního prostoru. Tím myslím vytvořit mnou slíbenou online verzi našeho periodika na facebookové platformě, za což se vám všem hluboce omlouvám. Problematika je daleko komplexnější, než za jakou jsem ji původně považoval. Mohu vás ale ujistit, že jsem se této myšlenky nevzdal a budu nadále dělat vše pro její zdárnou realizaci.

Dost ale sypání popela na hlavu. V rukou právě držíte druhé, prázdninové číslo. Trochu se nám vymklo svým rozsahem z ruky, ale myslíme si, že v čase dovolených se nějaká ta stránka navíc může hodit. Musím moc pochválit naše přispěvatele a poděkovat jim za spoustu materiálů, které nám zaslali do redakce ke zveřejnění. Hlavně díky nim toto číslo tolik nabylo na objemu. Po přečtení mi jistě dáte za pravdu, že jsme vás o žádný z příspěvků nemohli ochudit. Pojdme spolu stručně nahlédnout do jeho obsahu. Konečně tu, díky přispěvatelům, máme sport, po kterém jste tolik volali. Hurá! I v tomto čísle se dozvíte, na co můžete být jako Bělohradáci právem hrdí, a to hned dvakrát. Čeká na vás poezie i rej masek v obrazech, spousta umění, kultury nebo povídání a tipy z knihovny. Najdete zde také trochu netradiční cíle výletů v regionu. S koncem školního roku se dozvíte, jak se finišovalo v bělohradské školce i ve školách. Octnete se hlavou v oblacích, na dráze pro požární sport nebo na agility parkuru. Budete mít unikátní možnost nakouknout pod jejich pokličku a v samém závěru dostanete i duchovní potěchu z úst nejpovolanějších.

Ale už dost mých plků a vzhůru za zážitky! Za celou redakci i za vydavatele vám přeji počasí tak akorát a kupu zábavy. Tak tedy vítěj, léto, vítějte prázdniny!

Tomáš Kašpar, šéfredaktor

Tomáš Kašpar

Lucie Hronová

Dráha pro požární sport v Horní Nové Vsi

V Horní Nové Vsi vznikla plocha pro trénink požárního útoku. Tento krok vede především k posílení bezpečnosti a spolupráce pro hasičské jednotky.

U hasičské zbrojnice v Lázních Bělohradě se bude budovat parkoviště k sýpce, proto bylo potřeba vymyslet novou plochu pro trénink. Vzhledem k tomu, že podle územního plánu je hřiště na Horní Nové Vsi využíváno a koncipováno jako plocha pro sport a volnočasové aktivity, zrealizovala se plocha pro hasičský sport právě zde.

Pro koho je dráha určena

Dráha bude sloužit nejen pro potřeby bělohradských hasičů, ale také pro hasiče z okolních obcí.

Nainstalovaná byla též plechová garáž, která slouží k úschově překážek potřebných pro trénink a cvičení bělohradských hasičů. Následujícím krokem bylo zadláždění připraveného prostoru, který zajistí vhodné podmínky pro cvičení požárního útoku. Jako poslední, avšak neméně důležitý krok, je příprava vodovodní přípojky včetně nadzemního hydrantu, který bude sloužit jako zdroj vody pro cvičení. Výstavba hydrantu by měla být realizována ještě v letošním roce.

Náklady na realizaci

Celkové náklady na realizaci tohoto projektu jsou cca 300 tisíc korun. Jsme rádi, že tímto projektem můžeme podpořit tak důležitou součást naší společnosti, jako jsou právě hasičské záchranné sbory.

Dětské hřiště v těsné blízkosti

Jsme si vědomi toho, že dráha je blízko dětského hřiště, ale vzhledem k tomu, že hřiště pomalu dosluhuje a cca do dvou let by mělo být nahrazeno novými herními prvky, je počítáno s tím, že bude posunuto tak, aby nedocházelo ke kontaktu dětí a hasičů.

Jiří Bičíš, místostarosta, foto archiv města

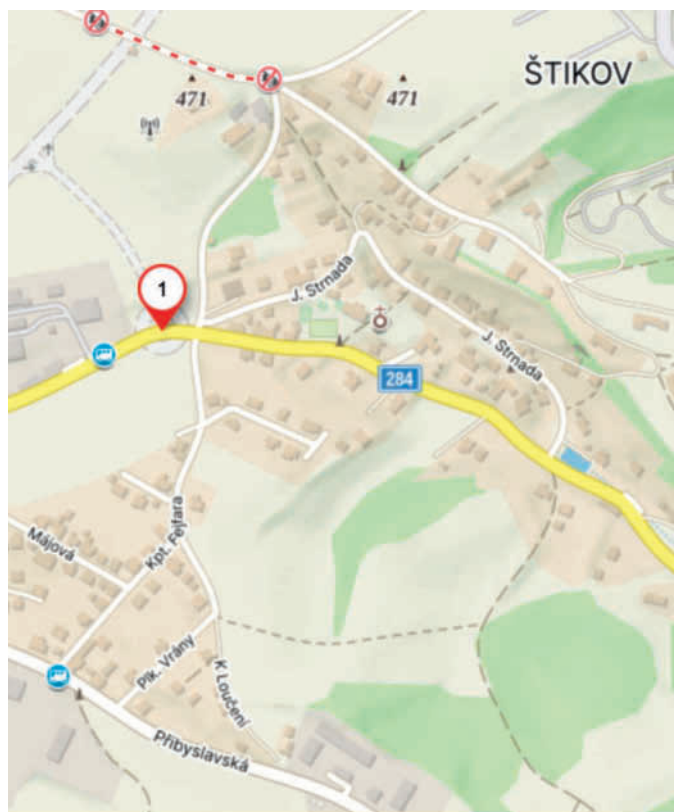

INFORMACE O UZAVÍRCE

Ředitelství silnic a dálnic plánuje v období **17. 6. 2024 – 26. 7. 2025** uzavírku silnice II/284 (ul. Štikovská) v úseku cca km 21,150 – 21,520. Probíhat zde bude výstavba okružní křižovatky včetně napojení přilehlých komunikací. Tato stavba je součástí již probíhající stavby "I/16 Nová Paka – obchvat".

Pro podrobnější informace sledujte úřední desku města Lázně Bělohrad.

Zdroj: MěÚ Lázně Bělohrad, foto: mapy.cz

■ Milí čtenáři,

blíží se období, kdy Bělohrad obejmou pole se zlatavým obilím, v lese si budete moct natrhat čerstvé měsíční jahody a děti budou mít modré pusy od borůvek. Teplé letní večery vyběhnou k lázeňským procházkám a posezením na zahrádkách místních hospůdek, nebo u ohně s těmi nejbližšími.

Je před námi období, kdy k sobě máme tak trochu blíž, ať už na lavičce u zmrzliny od paní Stáni, či v rámci bělohradského kulturního léta, kde si, alespoň doufám, vybere z pestré nabídky opravdu každý.

Nevím, jak to máte vy, ale já mám na létě nejraději to těšení se. Kdybych vám mohla dát jeden tip na výlet, určitě by to byla návštěva kostela v Neratově. Již dávno mě učaroval příběh faráře Josefa Suchára, který právě v Neratově v Orlických horách před třiceti lety objevil ruinu kostela bez střechy. Z původní stavby zbyly pouze obvodové zdi, mezi kterými rostly stromy. Neratov se nachází těsně na česko-polských hranicích a po odsunu sudetských Němců tady zůstala žít jen jedna paní.

A právě příchod tohoto muže a jemu podobných změnil život celé obce. Společně s lidmi, kteří v sobě našli sílu a odhodlání, farář zrekonstruoval Kostel Nanebevzetí Panny Marie, a pustil se do budování místa, kde mohou žít všichni lidé s nelehkým osudem. Kostel nese moderní skleněnou střechu, snad aby každý poutník měl blíž k nebi. Díky své dlouholeté práci se stal farář Suchár nositelem ocenění Laskavec 2020. Jak sám říká: „Když se spojí nebe se zemí, můžou se dít zázraky.“

Tak trochu mi celý tento příběh připomíná knihu Muž, který sázel stromy. Mimochodem knížečka má pár stran, takže ji zvládne přečíst opravdu každý. Jde o nádherně dojmavý příběh o společnosti neposkrvněném charakteru dobrého člověka. A co je společným jmenovatelem faráře Suchára a hlavního hrdiny knihy? Laskavost...vlastnost, které tolik v naší společnosti ubývá. Laskavost působí na lidské srdce a často mluví hlasitěji než slova. Přináší štěstí nejen druhým, ale také nám, a navíc je infekční, a tak se nebojme nakazit...

Ráda bych vám všem popřála, abyste si léto užili podle svých představ a načerpali nových sil. Ať už jedete k moři, či budete cestovat po českých luzích a hájích, v pořádku se vraťte a přivezte s sebou moře zážitků, které vám nikdo nevezme a zůstanou celý život.

Závěrem nesmím zapomenout na děti, které se jistě prázdnin nemůžou dočkat celých deset měsíců! Prázdniny u prarodičů budou správná volba, protože u babičky a dědy je prostě všechno lepší. Marně si lámu hlavu, jak jen to oni dělají? Že by laskavost?

Tato rubrika nevyjadřuje názory nebo postoje redakce. Po obsahové stránce nebyl příspěvek redakcí upravován ani krácen.

■ Milí Bělohradáci,

opět si vás dovoluujeme oslovit v rubrice Bělohradských listů „Očima opozice“. Předně vám chceme poděkovat za vaše pozitivní reakce na vystoupení našich zastupitelů na posledním zasedání zastupitelstva města. Jsme za to rádi, stejně tak i za vaše různé dotazy a připomínky, se kterými se na nás obracíte. I nadále chceme v naší práci v zastupitelstvu vycházet z vašich názorů a ptát se na věci, které vás zajímají.

Dnes se k poslednímu zasedání zastupitelstva města vracíme a některé záležitosti se pokusíme dovysvětlit. Činíme tak i z toho důvodu, že zápisy ze zasedání jsou oproti minulosti mnohem stručnější, navíc je zápis často formulován tak, že je popsán konkrétní dotaz našeho zastupitele a následuje věta „paní starostka odpověděla nebo pan tajemník záležitost vysvětlil“. Přitom odpověď nás neuspokojuje nebo na náš dotaz není vůbec odpovězeno. Naše kritika takového zpracování zápisu je ale vedením města odmítána s tím, že každý si může poslechnout zvukový záznam. A ani konkrétní připomínky ověřovatelů zápisu nejsou vedením města akceptovány.

Jedním ze zásadních bodů dubnového jednání ZM byla záležitost rekonstrukce budovy spořitelny. V minulém volebním období jsme nechali zpracovat projektovou dokumentaci na rekonstrukci budovy na menší (startovací) byty. Rada města ale nyní navrhla projekt změnit a v prvním a druhém podlaží vybudovat 5 lékařských ordinací. V diskusi se ukázalo, že záležitost není s lékaři dostatečně projednána. Jejich připomínky popsal zastupitelům MUDr. Michal Paďour. Vyplynulo z nich, že praktičtí lékaři jednak nové ordinace nepotřebují, neboť preferují vybudování ambulancí ve svých nemovitostech, jednak nově navržené ordinace dispozičně nevyhovují. Ordinace pediatra je navíc nevhodně umístěna ve druhém podlaží. Na základě našich připomínek zastupitelé schválili protinávrh pana Antonína Schánilce zpracovat do studie připomínky z diskuse.

Dalším bodem programu, v němž se nám podařilo změnit návrh předložený radou města, byla záležitost dotací sportovním organizacím. Rada města předložila návrh poskytnout TJ Lázně Bělohrad dotaci na činnost ve výši 500.000 Kč a SK Lázně Bělohrad 450.000 Kč. Přitom TJ Lázně Bělohrad tvoří 9 sportovních oddílů s 694 členy a SK Lázně Bělohrad je fotbalový oddíl (v roce 2022 se osamostatnil od TJ) se 151 členy. V diskusi jsme vyslovili podporu všem sportovním oddílům, ale rozdíl ve výši dotace pro TJ a SK nám připadal velice malý. Proto pan Petr Farský podal protinávrh navýšit dotaci TJ Lázně Bělohrad na 650.000 Kč, který zastupitelé města schválili.

K dalším bodům stručně – u bodu návrh kandidáta na člena představenstva VOS a.s. vzbudil rozruch dotaz MUDr. Michala Paďoura s jakou koncepcí a s jakými záměry kandiduje paní starostka do představenstva Vodohospodářské a obchodní společnosti. Dotaz považujeme za naprosto legitimní a odpověď paní starostky, že chce, aby se lidé měli dobře, za neuspokojivou.

Rovněž dotaz Ing. Pavla Šubra na paní starostku, která má v gesci ekonomiku města, proč má město na úročených účtech uloženo pouze 40 milionů Kč z celkové rezervy ve výši téměř 57 milionů Kč a dalších cca 17 milionů je na neúročeném účtu, nám nebyl dostatečně zodpovězen.

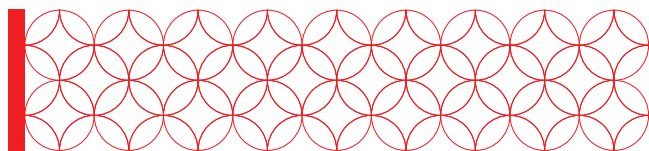
Také připomínka pana Antonína Schánilce, proč rada města uzavřela smlouvu o výpůjčce na objekt Jiskry s organizací z Velkého Vřeštova, která byla navíc založena až letos v březnu, a nebyl nejprve dořešen vztah folklorního souboru Hořeňák (letos si připomíná 75 let činnosti) k využívání Jiskry, nebyla zodpovědně vysvětlena.

Dlouhá diskuse proběhla ohledně Bělohradských listů. Za podstatné považujeme, že vedení města od října 2023 vědělo, že původní redakční rada BL končí, ale přesto nezajistilo návaznost a pokračování vydávání Bělohradských listů v únoru 2024.

Vážení spoluobčané, ještě jednou vám děkujeme za spolupráci v uplynulém období a přejeme vám příjemné prožití letních měsíců.

„opoziční zastupitelé STAN a Srdcem pro Bělohrad“

Tato rubrika nevyjadřuje názory nebo postoje redakce. Po obsahové stránce nebyl příspěvek redakcí upravován ani krácen.

Lubomír Hoška

Na náměstí K. V. Raise, nedaleko Nové radnice možná procházíte kolem cestovní kanceláře CK HOŠKA TOUR, jejíž zakladatelem je Lubomír Hoška, osobnost, kterou tentokrát představujeme v této rubrice. Pan Hoška je zakladatelem cestovní kanceláře, se kterou mnoho Bělohradáků jezdí na výlety a dovolené už mnoho let, ale důvodů, proč můžeme být hrdí, že s námi sdílí naše město, je mnohem víc.

Lubomír Hoška se narodil na Pecce, kde trávil část života. V Bělohradě žije od léta 1970. V našem regionu tak pobývá celý svůj, s turistikou a cestováním úzce spojený život.

Klub českých turistů

Organizace Klub českých turistů (také KČT) v Česku funguje již od roku 1888 a v dnešní době sdružuje kolem 30 000 turistů. Lubomír Hoška zastával ve Svazu turistiky ČSTV, později v Klubu českých turistů, různé funkce už od roku 1980. Od roku 2004 byl místopředsedou oblasti Královéhradeckého kraje (oblast 108 - KČT) a v dnešní době, je předsedou. V rámci předsednictví a členství v KČT vyřizuje dotace včetně jejich vyúčtování, účastní se schůzí řešící fungování turistů a jejich činností. V Bělohradském odboru zastává také funkci předsedy, byť dodává, že o samotnou činnost se starají především Miroslav Krch a Jiří Pech. V Bělohradě například organizuje výlety i pro nečleny, zařizuje autobusové zájezdy. Jejich nabídku můžete sledovat na vývěsce u autobusového nádraží. Mohli jste se s ním potkat u 100. výročí slavnostního otevření turistické chaty Prachov v Českém ráji konající se 18. 5. tohoto roku.

Zeptala jsem se, co pro něj turistika a KČT znamená: „V mládí jsem provozoval i výkonnostní turistiku, chodil jsem 100 km pochody. Na kole jsem absolvoval například měsíční cestu do bývalé Jugoslávie. Vzali jsme kola a jeli,“ říká Lubomír Hoška.

„Později jsem se věnoval i pořádání turistických akcí. V Bělohradě se uskutečnily tři významné turistické akce (2x Poslední puchýř a 1x celostátní turistický sraz). Moc mě těší, že účastníci těchto akcí dodnes vzpomínají na dobrou organizaci a zážitky,“ dodává.

Sportovní osobnost roku 2023

Za celoživotní práci v turistice převzal v dubnu letošního roku ocenění „Sportovní osobnost roku 2023“ Královéhradeckého kraje v rámci ankety „Nejúspěšnější sportovec roku 2023“. Tato cena se uděluje sportovcům, kteří reprezentují jednotlivá města, okresy, kraje a celou Českou republiku na domácí i zahraniční scéně.

Turistika jako součást života

Turistika pro něj byla koníčkem, ale stala se mu živobytím. V roce 1991 založil cestovní kancelář CK HOŠKA TOUR, ale zájezdy pořádal už v osmdesátých letech. Z malé firmy organizující několik zájezdů ročně dokázal vytvořit prosperující firmu, která přežila pandemii covidu. Dnes už ji provozuje spolu se svými syny Petrem a Janem. Ročně odbaví desítky katalogových zájezdů, zájezdy pro školní skupiny a výlety cizinců, které vozí k nám, do malebného Podkrkonoší.

Jak rád odpočívá a jaké je jeho oblíbené místo?

„Největší relax je pro mě, když můžu sám nebo s partou bělohradských turistů vyrazit do přírody. Mám rád oblast kolem Pecky, kde jsem se narodil, a malebnou oblast Maloskalska.“ prozradil Lubomír Hoška.

Myslivci z Lázní Bělohradu využívají moderní technologie k záchraně srnčat

V Lázních Bělohradě se místní myslivci rozhodli využít moderní technologie k záchraně srnčat při sečení luk. S pomocí dronu vybaveného termokamerou se jim daří efektivněji a rychleji nalézat mladá srnčata, která se často ukrývají v trávě a jsou ohrožena zemědělskými stroji.

Před pořízením tohoto moderního zařízení se myslivci snažili zachraňovat srnčata různými způsoby – procházením luk a polí se psy, či například instalováním plašičů. Tyto metody se však bohužel ukázaly jako nepříliš účinné. Ve snaze najít efektivnější způsob záchrany mláďat navázali myslivci spolupráci s panem Ondřejem Melníkem, jenž vlastnil dron vybavený termokamerou. Díky této zkušenosti si ověřili, jak efektivní může být tato technologie.

Aby mohli lépe sladit časové možnosti myslivců a zemědělců, rozhodli se nakonec pro pořízení vlastního dronu. Tento cíl se jim podařilo realizovat i díky podpoře ze strany města Lázně Bělohrad, které na pořízení vlastního dronu poskytlo dotaci ve výši 80 tisíc korun z celkové ceny 154 tisíc korun.

■ Jak probíhá záchranná akce

Samotná akce záchrany srnčat probíhá v ranních hodinách v den sečení luk. Brzy ráno je totiž rozdíl mezi teplotou těla srnčete a chladnou zemí nejvýraznější, což je klíčové pro úspěšné využití termokamery. Dron létá nad loukami a pomocí termokamery přesně lokalizuje polohu srnčat. Myslivci se následně za pomocí telefonů navigují přímo k úkrytu mláďete. Jakmile myslivci dorazí na místo, opatrně přiklopí srnče větší bedýnkou, kterou zakryjí větvičkami. Místo je následně viditelně označeno, aby zemědělci při sečení věděli, kde se bedýnky nacházejí. Po skončení sečení se myslivci vracejí, bedýnky odklopí a srnčata opět vypustí. Díky této technologii a důležité spolupráci myslivců s místními zemědělci se tak daří zachraňovat mláďata před téměř jistou smrtí.

*Turistické informační centrum, Lázně Bělohrad,
zdroj Robert Huťa, foto: pixabay.com*

Vlakem z Bělohradu za zážitky a poznáním

Kdy jste jeli naposledy vlakem na výlet? Cestování vlakem má své kouzlo a je to také ekologický způsob přepravy, kterým se můžeme vydat za zážitkem. Zážitkem totiž může být už samotná cesta, a to nejen pro děti. Sestavili jsme pro vás pár letních tipů na výlet vlakem z Lázní Bělohradu, které se nacházejí v blízkosti vlakového nádraží v cílové stanici a v přímém spoji s naším městem.

■ Cílová stanice: Nová Paka, dětské hřiště U Žáby

Tento tip je hlavně pro děti a jejich rodiče, kteří budou hledat aktivní výlet. Je potřeba koupit si jízdenku do zastávky Nová Paka, město, kam z Lázní Bělohradu dojedete do 15 minut. Od zastávky projdete Jírovými sady a vedle vlakového náspu už na vás čeká dětské hřiště U Žáby s mnoha balančními i houpacími prvky, pískovištěm, sochami zvířat, voliérou, ve které bývají živí papoušci, můžete také nahlédnout do groty, umělé jeskyně. Celé hřiště je obklopené zelení a zpestřením pro děti jsou i nad nimi projíždějící vlaky.

Přístupné volně celoročně.

■ Cílová stanice: Martinice v Krkonoších, Železniční muzeum Martinice

Vlakem za vlaky – tak by se mohl jmenovat výlet do Železničního muzea v Martinicích. Z Bělohradu cesta trvá kolem 45 minut a muzeum se nachází přímo na vlakové stanici. Muzeum vede Spolek železniční historie Martinice v Krkonoších, ten také pořádá akce spojené s vlaky. Nejbližší se koná ve dnech 12. – 14. 7. 2024 a nese název „Krkonošský parní víkend“. Na lokálce pojedou vlaky tažené parní lokomotivou z Martinic v Krkonoších do Rokytnice nad Jizerou.

Otevírací doba muzea je květen – říjen, sobota + neděle v čase 9 – 16 h, více informací také o dalších akcích na nádraží v Martinicích naleznete na:

www.nadrazimartinice.cz,
www.nadrazimartinice.cz/zeleznicni-muzeum-martinice.php

■ Cílová stanice: Ostroměř, socha mamuta, Naučná stezka E. Štorcha a K. Zemana, muzeum

Víte, že významný český filmový režisér Karel Zeman se narodil 3. 11. 1910 v Ostroměři? A aby toho nebylo málo, také zde přišel na svět 10. 4. 1878 spisovatel Eduard Štorch. Pokud se o nich a jejich dílech chcete dozvědět více, můžete se vlakem vydat do Ostroměře. Malé děti nalákáte na sochu mamuta, která stojí vedle muzea.

Přímo od vlakového nádraží vede Naučná stezka Eduarda Štorcha a Karla Zemana. Ulicí Na Rybníce se dostanete k rodnému domu Eduarda Štorcha, k muzeu, kde stojí, již zmiňovaná, socha mamuta. Poté se vydáte severovýchodně nad obec pod úbočí Chlumů ke staré zemanské tvrzi a slovanskému hradišti, kde původní osídlení území Ostroměře dokládají archeologické nálezy i ze starších časů, z doby kamenné a bronzové. Jde o jedno z míst, které mohlo Štorcha inspirovat k jeho příběhům. Od hradiště vás trasa zavede k rodnému domu Karla Zemana a odtud zpět k železničnímu nádraží.

Otevírací doba muzea je od března do konce října: pá + so 9 – 16h, jinak dle telefonické domluvy

Více informací: www.ostromer.cz/obec/muzeum/

■ Cílová stanice: Hostinné, křížová cesta a kostel Nejsvětější Trojice

Pokud vystoupíte na zastávce Hostinné – město, nedaleko naleznete křížovou cestu a kostel Nejsvětější Trojice. Na cestu počítejte kousek přes hodinu. Křížová cesta se nalézá při zdi bývalého hřbitova, která dnes obklopuje děkanský kostel Nejsvětější Trojice s 53 metrů vysokou věží. Kostel je zároveň nejstarší kamennou stavbou ve městě (kolem r. 1270). Zastavení křížové cesty jsou zhotovena z červeného pískovce.

Prostor kolem kostela s křížovou cestou je denně otevírán a volně přístupný po celý den, interiér kostela si můžete prohlédnout při mších.

Vedle kostela můžete také vidět zajímavou stavbu – renesanční faru s psaníčkovými sgrafity na fasádě.

Lucie Hronová, foto: Petr Holub, Petr Pěnička, Lucie Hronová, Roman Kunčík

Kuchaři SŠGS vařili na mistrovství světa v ledním hokeji v O2 aréně

Nabírat zkušenosti místo školy, nechat si za to dobře zaplatit, a ještě při tom sledovat mistrovství světa v hokeji a nasávat atmosféru turnajů. Tak to je sen nejednoho studenta. A na SŠGS si studenti své sny plní. Pětice vybraných studentů oboru kuchař - číšník dostala nabídku, která se neodmítá. Mohla si zdokonalit své kulinářské dovednosti na prestižní stáži renomované cateringové společnosti ve VIP zóně O2 arény v době hokejového mistrovství světa.

Co se ve vás odehrálo, když vám paní učitelka Pošepná stáž nabídla?

Nadšení. Práce v takové společnosti je obrovská výzva. Tam to lítá. Nikdo se ani na chvíli nezastaví. Kuchaři na sebe řvou a pobíhají. Musí obsloužit tisíce hostů. Pod rukama jim projdou tuny jídla. To ve školní kuchyni nezažijete.

Co konkrétně jste dělali?

Střídali jsme různá stanoviště podle toho, kde jsme byli nejpotřebnější. Nejraději jsme byli na live zóně. To je v podstatě otevřená kuchyně, kde kuchaři vaří přímo před hosty. Je to takové divadlo. A taky je vidět, že je všechno čerstvé. Dělali jsme tataráky, burgery z trhaného masa, tortilly.

Co bylo pro vás nejnáročnější?

Asi ten fofr. Byl to fakt mazec. Říkal jsem tomu krysí závod. Když se připravovalo jídlo během zápasů, tak se nikdo nezastavil. Za jeden den jsme udělali 8000 burgerů, zpracovali půl tuny řízků. Na stůl přistálo 30 kg masa a za 3 minuty bylo zpracované. Nachodili jsme 25 km denně. Když jdete do 3. patra už po 20., tak začínáte mít dost.

To ale nezní jako práce snů...

Byla to zkušenost, kterou jinde nedostanete. Naučili nás „pořádně vzít za práci“. Sedmihodinová směna v běžné restauraci je na pohodu. Vyzkoušeli jsme si, co je to makačka a jak musí fungovat tým. Nikdo si na nic nehrál. Snažili se nám pomáhat, všechno vysvětlit.

■ Pracovali jste v týmu profíků. Připadali jste si důležité?

Rozhodně. Už od průchodu bezpečnostní kontrolou, kde jsme vysvětlovali, proč máme v batohu nože. Vozíme si na akce svoje. Byla to sranda. No a pak i na place. Každý den jsme dostali nové rondony a na krku jsme měli visačky na důkaz toho, že tam patříme. Všechno bylo krásně čisté, naleštěné, vypíglované. Na hygienu se tam hodně dbalo. V takovém prostředí se cítíte dobře.

■ Říkali jste, že během zápasů se nikdo nezastavil. Měli jste vůbec možnost sledovat utkání?

Měli jsme občas příležitost hokej sledovat. Z live zóny jsme viděli přímo na kostku. A i když jste byli zavření v kuchyni, věděli jste, že dali gól. Českých fanoušků bylo strašně moc. No a ta atmosféra, to byla bomba! Když hrálo Česko s USA, měl jsem husinu, i když mě normálně hokej moc nezajímá. Když jste mrkli dolů ze sky klubu, viděli jste obrovskou masu skákajících fanoušků. Celou arénou dunělo: „Češi, Češi...“ to byla pecka. A potkali jsme tam pár slavných osobností, Bohdana Tůmu, Gudase i Jágra.

■ Domluvili jste si další akce? Nemyslím s Gudasem. V cateringu...

Určitě. V červenci tam je koncert Trevisa Scotta, na který jsme chtěli, ale nesehnali jsme lístky. Byly pryč během pár minut. Takže jsme vymysleli, že tam půjdeme vařit. Něco si vyděláme, poslechneme si koncert, a ještě se najíme.

■ Mohli jste si něco dát i na mistrovství?

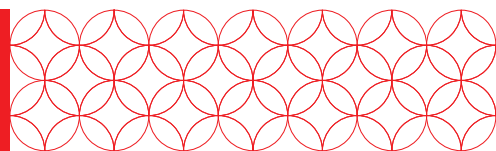
Mohli jsme si dát cokoli. Čtyři burgry, zajíte to dezertíkem. No, jsou to jen malý porcičky. To uděláte hami ham a je to pryč. První den byste snědli všechno, ale pak už na to chuť ani nemáte.

■ Dostali jste nějaké reference?

Dostaneme certifikát přímo od Mezinárodní asociace ledního hokeje. A protože se v Praze zase chvilku hrát mistrovství nebude, myslím si, že ten certifikát bude mít docela prestiž.

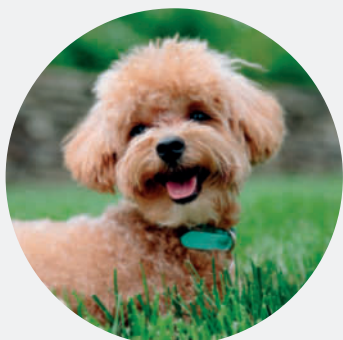
Mgr. Romana Brendlová, Vratislav Khol, Ondřej Berger,
Ondřej Vaníček, Lukáš Bagay a Matěj Dyntr, foto archiv SŠGS

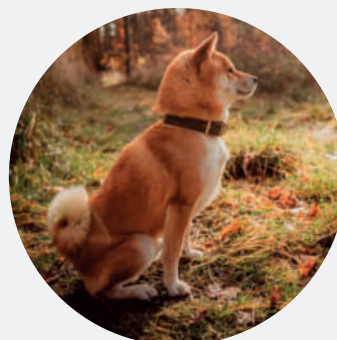

...za vás v ulicích města položil anketní otázku:

“Co si představíte, když slyšíte spojení “psí hřiště”, a co by jeho vybudování, podle vás, mohlo občanům Lázní Bělohradu přinést?”

Pizla, pes

**Dáša a Jirka Mesnerovi,
majitelé psa**

Jupí! Konečně je tu něco pro nás, čtyřnohé parťáky. Vidíte, jak se můj ocásek vesele vrtí radostí, že se budu moci s Puntou ze čtvrtého patra proběhnout na psím hřišti?! Že nás neohrozí ani auta, ani cyklisté, ani malé děti anebo my, pejsci, je? Někdy asi budeme muset dávat pozor i mezi sebou, protože třeba taková voňavá háravka nebo ten nepříjemnej ovčoun, co ho potkávám v parku, oni tak divně čumákují, to by mohlo udělat pěknou neplechu. Je to ale stejně super – už ani ta nepříjemná Kadrnožková z přízemí nebude mojí paničce nadávat, že mě na chvíli pustila z vodítka a nechala mě počuchat si ty nové pesemesky, co přes noc kolem baráku přibily. Myslíte, že tam bude i čůrací kolík? Jako že bych vážně mohl zvednou legálně nožičku a soused Pepan mi nevynadal, že mu zreznou disky? No to je ale bezvadná zpráva. Jedno takové hřiště jsem totiž s paničkou navštívil, když jsme byli spolu na výletě – to vám byla paráda. Měli tam tunel a kladinu a taky překážku, přes kterou jsem mohl přeskakovat tam a zpět, až mě z toho úplně bolely nohy a pak jsem prospal celou cestu domů. To vám teda řeknu – já už se těším!

Psí hřiště si představujeme jako ohraničenou plochu s výběhem pro psy za účelem výcviku psů a jejich socializace. Zároveň je to místo pro setkávání pejskařů a předávání si jejich zkušeností. Ne každý majitel psa má svého mazlíčka dokonale vycvičeného, proto nám přijde psí hřiště jako výborná možnost vypustit pejska na volno. Majitel psího miláčka nemusí mít tak obavy z toho, že se pes zaběhne. Někdo na tomto hřišti bude trávit třeba jen telecí léta svého pejska, ale někdo bez větších ambicí na výchovu rozhodně uvítá právě tuto možnost volného pohybu. Za poslední dobu se počet psů v Bělohradě opravdu rozrostl a myslíme si, že by majitelé hřiště rozhodně uvítali. Zároveň by bylo k věci, aby byly na exponovaných místech umístěny stojany s pytlíky na psí výkaly.

Tereza Vojíková, chovatelka psů

Dobrý den, na Vámi položenou otázku existuje několik pohledů napříč pejskařským světem, a to jak pozitivních, tak i negativních. Za mne je určitě dobře, že obyvatelé města LB budou mít možnost si je vyvenčit na zabezpečeném pozemku bez ohledu, zda by se okolí a majitelé museli bát, že se něco stane. Zároveň je to poměrně značná výhoda pro osoby žijící spolu s pejsky v bytě bez možnosti vyvenčení na svém pozemku. Na druhou stranu je nutno podotknout, že výhoda zde bude i pro obyvatele města LB, a to z hlediska exkrementů, které ne vždy pejskaři svědomitě uklízí. Jako jedno z rizik však vidím v možném přenosu patogenů a chorob na takto exponovaném místě. Zde bude nutno pravidelně provádět zásahy (chemické a mechanické), aby nedocházelo k infekci a přenosu na další pejsky.

Hana Klůzová, občanka Bělohradu

Já sama pejska nemám, ale pokud to přinese užitek a radost majitelům pejsků v Bělohradě, tak jsem rozhodně pro.

*Anketu připravil Tomáš Kašpar,
foto: Roman Kuncík, archivy respondentů, brixiv
z Pixabay a Josef Klazar*

Připravovaný psí park v Lázních Bělohradě

Město Lázně Bělohrad chystá během letních měsíců otevření psího parku. Park se bude nacházet za rybníkem Pardoubek. Na tomto hřišti bude nainstalováno několik překážek a herních prvků, které mohou majitelé využít pro výcvik agility, nebo sem mohou pouze přijít užít si odpoledne se svými čtyřnohými mazlíčky.

V tuto chvíli město nechalo vyrobit dva herní prvky (slalom a proskokový kruh) od firmy Hřiště pod Květinou. Zbylé prvky vytvoří pan Jan Paďour z Jaroměře, jehož některé sochy stojí okolo rybníku Pardoubek. Jedná se o sochu jezevčíka, kterou můžou zároveň pejsci využít jako kladinu a lavičku s psí tematikou. Instalace parku proběhne v letních měsících letošního roku. Celková cena projektu dosahuje 280 tisíc korun. Hřiště zůstane prozatím bez oplocení s odkazem na aktuální územní plán.

Doufáme, že se vám tato novinka bude líbit a že si užijete příjemnou zábavu se svými pejsky. Zároveň vás prosíme o dodržování provozního řádu psího parku, který bude u hřiště umístěn.

TIC Lázně Bělohrad, ilustrační foto: archiv fy Hřiště pod Květinou

Město Dvůr Králové nad Labem otevře první veřejné psí hřiště

S novinkou pro majitele psů přichází město Dvůr Králové nad Labem. V lokalitě mezi podhartským stadionem a zastávkou autobusu v ulici Spojených národů vzniklo první psí hřiště ve městě, které bude veřejně přístupné a zdarma.

„Nakonec jsme pro umístění psího hřiště vybrali městský pozemek, kde donedávna stávala již nepoužívaná hasičská věž. Pozemek se nachází mimo hustou zástavbu, je dobře přístupný, obklopený zelení, a stále ještě v docházkové vzdálenosti od centra,“ říká místostarosta Vítězslav Šturma.

Slavnostní otevření psího hřiště se uskuteční v nejbližší době a srdečně jsou zváni nejen majitelé psů se svými čtyřnohými miláčky. Připraven je totiž doprovodný program pro malé i velké. Těšit se tak můžete například na dog dancing, ukázky psího výcviku, soutěže pro děti, malování na obličeji, ale také na ukázkou hasičské techniky. Nebudou chybět ani drobné dárky pro psy, které dodá sponzor hřiště, společnost Purina.

Psí hřiště ve Dvoře Královém nad Labem

„Věříme, že se psí hřiště bude líbit. Jedná se o bezpečný prostor, kde se budou moci psi volně pohybovat, běhat a hrát si. Snad se navíc stane místem, kde budou mít pejsgaři možnost se potkávat a třeba i sdílet svoje zkušenosti,“ podotýká místostarosta Vítězslav Šturma.

V současné době jsou již na psím hřišti nainstalovány dřevěné překážky, jejichž zhotovitelem byla specializovaná firma Hřiště pod Květinou, a tyto vyrobené agility prvky jsou přizpůsobeny mezinárodním požadavkům. Nechybí ani lavičky a informační tabule s popisem jednotlivých prvků a provozním řádem.

Miroslava Kameníková, MěÚ DKnL (zkráceno a upraveno redakcí), foto: archiv MěÚ DKnL

Žádné odpadky v přírodě - "Uklidíme Česko"

Celostátní akce "Uklidíme Česko" funguje v dnešní podobě od roku 2014. V letošním roce se po celé České republice zaregistrovalo k úklidu 3 947 míst a jedním z nich byly i Lázně Bělohrad.

V Bělohradě se letos plnily pytle odpadky v neděli 21. dubna. Cílem akce je každoročně likvidace černých skládek a odstraňování odpadků v přírodě a veřejném prostoru. Bělohradského úklidu se letos poprvé ujali bělohradští skauti, ale jako dobrovolník se mohl přihlásit kdokoliv. Vybaveni rukavicemi a pytli (ty dodala iniciativa Uklidíme Česko a město Lázně Bělohrad) se dobrovolníci vydali uklízet do všech koutů Bělohradu. Na podrobnosti jsme se zeptali organizátora akce Vojtěcha Šibora z místního skautu:

Kdo přesně byl pořadatelem "Uklidíme Česko" v Lázních Bělohrad?

„Akci jsme pořádali jako skautské středisko Lázně Bělohrad. Kdo by nevěděl, co děláme, tak Junák - český skaut je největší výchovná organizace v České republice. K letošnímu roku má asi 76000 členů. V našem středisku máme mladší děti od 6 do 12 let - vlčata a světlušky; a starší děti od 12 do 15 let - skauty a skautky. Každý týden se scházíme na schůzkách, pořádáme různé akce během roku a v létě jezdíme na 14 dní na tábor.“

V Brně v rámci této uklízací akce našli nejstarší odpad - fosilii. Našli jste i vy nějaký kuriozní odpad?

„Ano, našli jsme dvoje lyže, rozbitou starou televizi a sáňky.“

Kolik lidí se zapojilo?

„Celkově nás bylo kolem třiceti. Víceméně naše děti ze skautu a jejich rodiče. Z široké veřejnosti se k nám připojilo jen pár lidí.“

V jakých místech a lokalitách se přesně odpad sbíral?

„Jedna parta šla kolem Pardoubku a do Bažantnice. Druhá dojela auty k vodárně a šla pěšky podél silnice do Brtve a kolem hřbitova zpátky k nám na Plácek. A třetí, největší skupina, odjela uklízet ke hřbitovu na Horní Nové Vsi (tam byl největší nepořádek).“

A motivy samotných účastníků úklidu? **Petra Baliharová**, která odpadky v rámci akce sbírala, říká: „Akce Uklidíme Česko jsem se zúčastnila, protože jsem chtěla udělat okolí Bělohradu čistější a krásnější. Skvělé bylo, že jsem se při tom sešla se svými kamarády a zároveň dělala něco produktivního. Tato akce mi dává smysl, protože přispívá k ochraně životního prostředí a zlepšuje kvalitu života v našich komunitách.“

Poděkování místním skautům a dobrovolníkům přišlo také od vedení města: „Rádi bychom jim touto cestou z celého srdce poděkovali za organizaci a odhodlání. Jsme si jisti, že jejich úsilí přispělo k vytvoření čistějšího životního prostředí pro nás všechny, a doufáme, že jejich příklad bude inspirací pro další dobrovolníky v následujících letech.“ říká starostka Alena Kuželová.

Lucie Hronová, foto: Vojtěch Šibor

Hluk z oblaků - letadla na bělohradském nebi

Užíváte si zasloužený víkendový nebo odpolední odpočinek na zahrádce, při procházce s dětmi v lese, sledováním fotbalového utkání SK Lázně Bělohrad nebo v oblíbené hospůdce a najednou se vysoko nad vámi ozve zvuk proudových motorů. Očima marně hledáte, kde je jeho původce, a v lepším případě zahlédnete jenom malou stříbrnou tečku nebo odlesk slunečního paprsku. Zvuk se však přelévá od obzoru k obzoru, nabývá a klesá na intenzitě. Fandu letectví, jako jsem třeba já, to nadchne. Jiného to nechá klidným. Dalšího to vůbec nezajímá nebo to dotyčný vůbec nevnímá. Ale jistě se najdou i tací, kterým to vadí, ruší je to a obtěžuje, což je pochopitelné.

Všem bez rozdílu, do které skupiny se řadí, bych ve fiktivním dialogu na následujících řádcích rád přiblížil, co se to vlastně na podkrkonošském nebi děje a proč.

■ Jaká je úloha letectva a opravdu ho potřebujeme?

„Taktické letectvo Vzdušných sil AČR musí být připraveno za všech okolností a v kteroukoliv denní i noční dobu chránit suverenitu vzdušného prostoru České republiky. Z toho důvodu musí také i nepřetržitě cvičit své piloty.“

■ Jak je zajištěna suverenita vzdušného prostoru?

„Ta je zajištěna ostrahou vzdušného prostoru ČR, který je jedním z atributů svobodného státu. V mírové situaci drží dvojice letounů JAS-39 Gripen zařazená do QRA – Quick Reaction Alert (výstražný systém včasné reakce, pozn. redakce) 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, 365 dní v roce pohotovost v rámci Integrovaného systému protivzdušné a protiraketové obrany NATO (NATINAMDS).“

■ Kdo rozhoduje o tom, kde budou piloti trénovat?

„Výcvikové zóny jsou stanoveny Úřadem pro civilní letectví (ÚCL) ve spolupráci s Odborem dohledu nad vojenským letectvím Ministerstva obrany ČR. Při výběru se přihlíží k blízkosti bezletového prostoru v okolí státních hranic a k potřebám např. civilního letectví (letové koridory dopravních letounů), aeroklubů nebo GSM vysílačů. Dislokace výcvikových prostorů nepodléhá utajení a je veřejně přístupná na webových stránkách Řízení letového provozu, s.p.“

■ Proč se létá jen někdy? To mají piloti tolik volna?

„Pro výcvik pilotů se využívá několik koridorů v jednom čase a v jednom dni. Nelze kalkulovat s tím, že jeden koridor vychází na jeden den. V jednom dni může být tento prostor využíván opakovaně a v některých dnech naopak vůbec. Pro rozprostření hlukové zátěže je snaha střídat výcvikové prostory předurčené pro nízké létání. Vzhledem k omezenému počtu těchto prostorů a hustotě osídlení naší republiky, je to ale obtížné a nelze vždy létat pouze nad neobydlenými oblastmi.“

■ No dobrá. Ale je potřeba létat i v noci a o víkendech?

„Běžný letecký výcvik se směřuje v letním období do času 9:00 – 23:00, v zimním období pak 9:00 – 22:00. Piloti musí být cvičeni, mimo jiné, i v létání za nočních podmínek. Lety ve večerních hodinách patří ke standardnímu výcviku všech pilotů taktického letectva. Všechny lety jsou prováděny v souladu s osnovou pro letecký výcvik. Každý jednotlivý let je pečlivě připravován, monitorován i vyhodnocován. Nikdy se nejedná o libovůli nebo živelné rozhodnutí pilota.“

■ Ozvala se rána, až nám zařinčela skla v oknech. To jako házejí bomby nebo se stala nehoda?

„Jednalo se pravděpodobně o tzv. sonický třesk. To je akustická vlna, která vznikne, když letoun překoná bariéru rychlosti zvuku (1 Mach = 1 193 km/h, pozn. redakce). Součástí výcviku pilotů letounů JAS-39 Gripen jsou také nadzvukové lety. Výcvik probíhá ve vyhrazených prostorech a nad minimální stanovenou výškou, která je 11 km. Nadzvukové lety jsou prováděny jen v pracovních dnech maximálně do 22:00 hodin. Výjimku může tvořit pouze „ostrý“ zásah v případě narušení vzdušného prostoru ČR (QRA, viz výše).“

■ Na všechno jsou normy, i na hluk, a ty se stále zpřísňují. To nejde udělat letadlo, které bude tiché?

„Bojové letouny jsou stavěny tak, aby dosahovaly maximálních výkonů během relativně krátké doby. To s sebou přináší i některé negativní aspekty, jako je například právě hluk. Ani ve dvacátém prvním století však neexistuje ve světě žádný výrobce, který by vyráběl úplně bezhlučné letouny. Česká armáda striktně dodržuje veškeré hygienické normy dané naší legislativou.“

■ Asi už chápu důvody, ale nic to nemění na tom, že mě hluk obtěžuje. Co můžu dělat?

„Nezbytnost leteckého výcviku, stejně jako princip dodržování leteckých předpisů, byl už vysvětlen. Neefektivnějším způsobem vyrovnání se s hlukem je zřejmě přijetí skutečnosti, že se nacházíte v prostoru, kde letadla létají, a tím pádem vytváří hluk. Změňte to, co můžete ovlivnit a co máte pod svou kontrolou, například zavírání oken na noc, izolace vlastní domácnosti od vnějšího hluku, sledování oznámení o nestandardních časech leteckého výcviku. Zátěžovou stránkou hluku letounů je jejich nečekanost a nevyzpytatelnost. Proto je vhodné přirozenou stresovou reakci postupně uklidnit jak po fyzické stránce, tak i emočně. Může pomoci nenechat se zcela ovládnout negativními pocity a rozumově si připomenout, proč je daný hluk nezbytný a že není působený naschvál. Svojí tolerancí a respektem pomáháte nejen k obraně naší vlasti, ale i ke své psychické pohodě.“

Pokud byste i přesto cítili potřebu si na nadměrný hluk stěžovat, můžete tak učinit prostřednictvím místně příslušného obecního úřadu, okresní hygienické stanice nebo přímo na e-mailové adrese zřízené 21. ZTL pro tento účel: stiznosti7214@army.cz“

Za redakci si dovoluji připomenout, že v našem regionu nemusí být zdrojem leteckého hluku jen výcvik letounů 21. základny taktického letectva z Čáslavi, ale také letecký provoz Centra leteckého výcviku Pardubice, zkušební lety pro potřeby podniku AERO Vodochody, provoz letounů blízkých aeroklubů (v drtivé většině, ne-li výhradně vrtulové letouny) a v neposlední řadě životně důležité lety vrtulníků záchranné letecké služby.

*Tomáš Kašpar s využitím materiálů 21. ZTL Čáslav,
foto: archiv 21. ZTL Čáslav*

Nový pavilon pomohl už stovkám pacientů a tady je příběh jedné z nich

Počátkem tohoto roku otevřely Lázně Bělohrad a.s. nové Centrum komplexní rehabilitace. Moderní pavilon disponuje celkem 60 rehabilitačními lůžky. Na každém patře je oddělení s 15 dvoulůžkovými pokoji, jídelnou, sesternou a komplementem pro zdravotnický personál. V terapeutické části klienti najdou velký prostor pro ergoterapii s řadou moderních pomůcek k nácviku pohybu a jemné motoriky. Svůj prostor tu má i logoped, psycholog nebo fyzioterapeuti. Lázně zde vytvořily důstojný místo pro elektroterapii, robotickou rehabilitaci a skupinová cvičení. V přízemí je navíc i menší vodoléčba. Celý objekt je propojen s další částí slatinných lázní krytým koridorem. Za půl roku provozu tu pomoc našly stovky pacientů. Jednou z nich je i Michaela Macháčová, jejíž příběh si teď můžete přečíst.

„Nemluvila jsem, nechodila jsem. Byla jsem na tom špatně. Vlastně jsem se všechno musela naučit od začátku. A to mi věřte, že to není snadné.“

Když Michaela Macháčová prodělala krvácení do mozku, bylo jí pouhých 25 let. Stála tehdy ve sprše a netušila, že život, který dosud znala, jí doslova proplouvá mezi prsty. Teď už to budou tři roky od osudového dne, kdy přestala mluvit, chodit a hýbat rukama. Mile nás proto překvapilo, když na smluvený rozhovor přišla usměvavá, a po svých.

■ Jak se cítíte, Míšo?

Bojuji statečně. (Odkládá hůlku, nikoliv úsměv).

■ Popíšete nám, co se tehdy stalo?

Bydlela jsem tehdy na Slovensku. Byl horký den, nízký tlak a já se šla vysprchovat. Pustila jsem na sebe horkou vodu a najednou mi přestala fungovat ruka. Tak jsem volala na přítele, co se děje. V tu chvíli nás ani nenapadlo, že může být hůř, ale za chvíli už jsem nemohla mluvit. Nohy přestaly fungovat jako poslední. Naložil mě do auta a vezl do nemocnice, ale to už jsem měla výron krve v mozku. Víc si nepamatuji. Operovali mě ještě na Slovensku, ale probrala jsem se až v Brně, kam mě převezli. Tím to všechno začalo.

■ Co bylo nejtěžší?

Nemluvila jsem, nechodila jsem. Byla jsem na tom špatně. Vlastně jsem se všechno musela naučit od začátku. A to mi věřte, že to není snadné. Chce to čas. Hodně na sobě pracuji, ale to mluvení mi ještě dělá problém. Občas mi to jde a občas si nemohu ta slova hned vybavit. (I když mluví Michaela pomaleji, její řeč je plynulá, moravskou nátmu v sobě ale nezapře. Její znojenský původ je znát v přízvuku i slovní zásobě).

■ Jak vypadá váš den tady v Centru komplexní rehabilitace?

Ráno udělám hygienu. Tady je dobré, že máme sociální zázemí přímo na pokoji. Potom se nasnídám a začínám s procedurami. Nejdřív na stroji Zebris, se kterým trénuji chůzi, pak mám mluvení a ergoterapii. Je tu klasické fyzioterapie nebo cvičení na rotopedu a motomedu, to mi pomáhá zapojovat svaly na nohou a rukou. Jsou tu ale i různé terapeutické hry, procházky a pak cvičím ještě na pokoji.

■ Jaké další pomůcky v Centru komplexní rehabilitace využíváte?

Ta vybavenost mě tu baví. Mám k dispozici veškerou robotiku a jsou tu další přístroje. Třeba stroj Vibramoov, který dává impulzy svalům a simuluje tím chůzi. Je to docela příjemné, ale musí si na to tělo zvyknout. A ještě bych chtěla vyzdvihnout personál, který je fakt boží. Příjemné sestry, sanitářky, které se s vámi zasmějí a zároveň vám pomáhají. Co se týče zdravotního personálu, tak si opravdu nemám na co stěžovat.

■ Jaký je váš cíl?

Abych tu hůlku, už nepotřebovala. Protože já jsem mladá holka, a chodit s ní mi vadí. To mi ale na Lázních Bělohradě vyhovuje. Tady chodí s hůlkou hodně lidí, takže se na mě nikdo nedívá divně. Každý si řeší svůj problém. Ale přijde doba, kdy už ji nebudu potřebovat. A taky chci vylepšit ještě trošku mluvu. Sice už mluvím skvěle, ale když jsem unavená, nebo mě třeba vyruší televize, tak se nedovedu soustředit.

■ Máte nějaké plány do budoucna, na co se těšíte?

Těším se na léto, sluníčko a bazén. To mi chybí. Teď si toho všeho vážím daleko víc. Uvědomila jsem si, že jsem tady vůbec nemusela být. Začala jsem věřit v Boha a každé ráno mu poděkuji, že jsem se mohla probudit. Před tím jsem to všechno brala jako samozřejmost. Teď už si vážím každého dne a těším se z maličkostí. A to je super. Děkuji Bohu, že mě nenechal umřít a děkuji doktorům a sestřičkám za jejich pomoc.

■ Budete vzpomínat na Lázně Bělohrad?

Rozhodně. Byla jsem tu tři měsíce, během kterých jsem se hrozně moc posunula. Pro mě jsou nejdůležitější rehabilitace a fajn kolektiv. To jsem tady našla. A navíc je tu krásné prostředí. Určitě budu vzpomínat i na procházky okolo rybníku Pardoubek a na Bažantnici. Všichni mluví taky o Byšičkách, ale to je do kopce a zatím to neujdu. I tak jsem toho ale navštívila dost.

My vám, Míšo, přejeme, abyste se do Lázní Bělohradu jednou vrátila a na ty Byšičky vyšla pěšky sama po svých. A abyste se podívala na ten kus cesty, který jste nechala za sebou.

*Mgr. Veronika Kašparová, volnočasový manažer,
specialista marketingu společnosti
Lázně Bělohrad, a.s.*

foto: Lázně Bělohrad, a.s., Pavel Hamar

Políbení poezií 1. květen

Ač třešně letos omrzly, neodradilo nás to. Vyrobili jsme kvetoucí třešeň a na prvního máje jsme se rozhodli v Zámecké oranžerii a přilehlé zahradě připravit předčítání milostné poezie. Bylo nachystané podium, občerstvení a kdokoliv se mohl zúčastnit a přečíst své oblíbené verše nebo jen poslouchat při sklence dobrého vína či šálku kávy. Mezi hlavními předčítajícími byl Rostislav Tvrdík, knihovník Jan Wilda i paní starostka Alena Kuželová. Počasí nám přálo a díky krásně prosluněnému dni se nám park příjemně naplnil návštěvníky. Celé odpoledne se neslo v duchu poetické a přátelské atmosféry. Děkujeme všem, kteří se akce zúčastnili, a věříme, že i v příštím roce si akci zopakujeme.

MKS, Lázně Bělohrad

Ohlédnutí za kulturní akcí **NÁVŠTĚVA - Evy a Václava Hudečkových**

26. 4. 2024 k nám do Lázní Bělohradu na pozvání Rostislava Tvrdíka zavítali manželé Hudečkoví. Už dopředu bylo zřejmé, že o tuto besedu bude velký zájem, neboť vstupenky se rychle rozprodaly a sál téměř praskal ve švech. Eva Hudečková, dříve známá herečka a dnes hlavně spisovatelka, nám představila svou knihu Veselice a přiblížila svou spisovatelskou vášeň. Její manžel Václav Hudeček, známý houslový virtuóz, obohatil tuto návštěvu svým koncertním uměním. Hudebně ho doprovázeli místní hudebníci, houslistka Anna Jirásková (housle), Petr Benda (viola) a také Rostislav Tvrdík a zahráli tak několik skladeb například z Vivaldiho Čtvero ročních období.

Manželé Hudečkoví společně vzpomínali na své začátky a podělili se s námi o spoustu hezkých momentů ze svého života. Díky dlouholetému přátelství s Rostislavem Tvrdíkem celkový večer působil velmi uvolněně a příjemně.

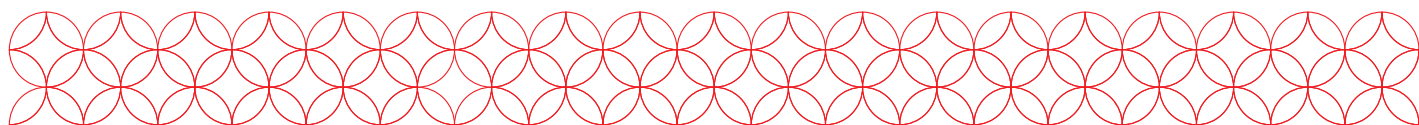
Věříme, že díky tomuto setkání k nám třeba do budoucna ještě znovu zavítají třeba při další NÁVŠTĚVĚ. Pokud jste tuto akci nestihli, určitě si přečtete alespoň rozhovor, který na následujících stránkách pro naše čtenáře manželé Hudečkoví zpracovali. Ještě jednou děkujeme za milé setkání i rozhovor.

Manželé Hudečkoví pro čtenáře časopisu Bělohradské listy poskytli následující rozhovor:

ROZHOVOR

Znáte město Lázně Bělohrad? Jak se vám líbilo / líbí u nás v Bělohradě?

Eva: Neznám vaše město, a bude to znít neuvěřitelně, když vám řeknu, že je mi velmi blízké už od dětství. Moje babička v 50. letech minulého století často stonala a léčila se ve zdejších lázních. Poslala mi odtud pohled. Byla jsem prvňáček a uměla jsem trochu číst. Napsala mi, že se jí pobyt líbí, všichni jsou k ní laskaví, že jí na to místo poslal sám Pánbůh, protože Lázně Bělohrad jí navrátily zdraví. Když jsem brzy poté jela k druhé babičce do Krkonoš, vlak zastavil na malém nádraží, s nápisem „Lázně Bělohrad“. Byla jsem uchvácená, že jsem se nečekaně ocitla v místě zázraku, kde mou babičku uzdravili... A to nebylo všechno. Odmalička jsem měla vadu „feci“, neuměla jsem říct „ř“. Tak jsem přilepila nos na okno vagónu, drmolila slova jako fizek, feficha, fimbaba, přisáhám ze přestanu šíšlat, a s naléhavou prosbou k Pánubohu jsem se pokoušela zbavit toho nedostatku. A věřte nevěřte, vtom jsem řekla Ř a už mi to zůstalo. To byl další zázrak, který se stal v Lázních Bělohrad. A že odsud pochází tak dobrý člověk, věrný přítel a výborný muzikant, jakým je Rošťa Tvrdík, to je pro tohle kouzelné městečko taky skvělá vizitka.

Václav: Vzhledem k mojí profesi muzikanta jsem v minulých 57 letech po které veřejně vystupuji u vás určitě hrál, a to už vzhledem k pověsti hudbymilovného města, ve kterém působili vyhlášení kantoři a město bylo vždy vysoce kulturní. Pokud to bylo v zimních měsících, tak jsme potmě přijeli a potmě odjížděli. Takže pochopitelně při více jak 10 000 odehraných koncertů mám vzpomínky hodně pomíchané. Nicméně díky Rostovi Tvrdíkovi patří v poslední době vaše město mezi nejčastěji zmiňované.

Jaká je vaše nejoblíbenější kniha / Kniha, která vás nejvíce ovlivnila, případně autor?

Eva: Nejvíce mě fascinovala ruská literatura, neznám hlubší a pravdivější sondu do nitra člověka, do jeho vášní i svědomí, do spletitého a bezvýchodného labyrintu rozvrácené společnosti. Je to pro mě takový „Mariánský příkop“ v literatuře. Miluji velké autory vzešlé z české země, Komenského, Haška, Čapka, počítám k nim i Franze Kafku. Narodil se v srdci starobylé Prahy, jeho příběhy, prosycené mystickou atmosférou počátku 20. století, které totálně zdevastovalo slibovaný zemský ráj, jsou fascinující, přízračné a vizionářské. Od vás pochází jeho současník, spisovatel K.V. Rais, který je autorem knížky o Pantátovi Bezouškovi. Je to upřímné a jímavé čtení, i filmová verze s Jaroslavem Vojtou v titulní roli se ohromně povedla. To je pro vašeho skvělého rodáka velká odměna, protože filmové prepisy literárních děl bývají velkým rizikem a málokdy dosahují úrovně autorovy předlohy. Lázně Bělohrad zřejmě prospívají lidem i knihám.

Václav: Samozřejmě mému srdci nejbližší jsou knihy mojí ženy, a to nejen proto, že jsme manželé, ale hlavně že jsou opravdu úžasné. Je těžké označit jednu knihu, která by člověka nejvíce oslovila. Je to podobné, jako vybrat nejoblíbenějšího skladatele, nebo skladbu. Nicméně Dostojevského Zločin a trest považuji za jedno z nejvíce fascinujících literárních děl. Když jsem byl poprvé v Leningradě začátkem 70. let, bylo město ještě hodně „původní“. Fasády domů a vchodové dveře do nich, kterých se dotýkali ruští velikáni Čajkovskij, Tolstoj, Dostojevskij a další mě naprosto uhranuly. Chodil jsem ulicemi a byl přesvědčen, že potkám Raskolnikova a další postavy z tohoto geniálního díla.

Kde nejčastěji čerpáte energii případně inspiraci pro vaši práci?

Eva: V tišině mého domova a v blízkosti mého úžasného muže, ve společnosti spřízněných bytostí, v dojmech, které ve mně zanechávají mezilidské vztahy, v kráse přírody a v tajemném poselství všech podob umění.

Václav: To máme s Evou velmi podobné.

Kdybyste si mohl vybrat jakoukoliv osobnost, se kterou byste rád zašel na kávu, kdo by to byl a proč?

Eva: Albert Einstein. Věděl to nejdůležitější. Za svůj největší objev považoval fakt, že „láska je nejmocnější energií vesmíru“. Dal tím hloupému lidstvu šanci na přežití.

Václav: Bylo by jich hodně, ale v Praze bych asi rád potkal Wolfganga Amadea Mozarta. Musel to být kouzelný člověk. Z jeho hudby vyzařuje tak neskonale čistota, křehkost a vtip.

Víme, že rádi cestujete. V jaké zemi jste se cítili nejlépe a kde se vám nejvíce líbilo?

Eva: Líbilo se mi na mnoha místech, obdivuji autentické prostředí, do kterého lidé vtiskli svou nefalšovanou náuru, svébytný talent a vkus. Asi nejvíce tihnu na jih Evropy. Těší mě navštěvovat kulturní zóny, kde se odpočinek pojí s poznáním kulturních statků, kde mohu pobýt na pláži, procházet se historickým městem, zajít na bleší trh, do chrámu, na výstavu, večer na koncert nebo do opery. Itálie, Francie, Španělsko, úchvatné je Turecko... Jsem vděčná za každý slunný, solidní a mírumilovný kousek světa, kde je dobře tělu i duši.

Václav: Na světě je mnoho krásných míst a milých lidí. Na hudbě je úžasné, že je srozumitelná na celé zeměkouli. A když jako Čech hrajete naše skladatele, ať je to v Americe, Evropě, Asii nebo až v Austrálii, máte důvod být hrdí na svoji malou zemi, ze které vyšli takoví Mistři, jako Antonín Dvořák, Bedřich Smetana, Leoš Janáček a další velikáni světové hudby.

Máte nějaký netradiční koníček, zálibu, kterou bychom do vás neřekli?

Eva: Přemýšlím, co v dnešní převratné době ještě považujeme za tradiční. Současnost je vyšinutá, bortí odvěká pravidla, černé je označováno za bílé, účelová lež se vydává za pravdu, tradice se bourají do samotných základů, místo přirozeného lidského zrání se nabízí oblbující drogové mámení, místo uvědomělého vlastenectví ztráta identity, žena už není žena a muž

není muž, rodina je přežitkem, lidem jsou bližší peníze než přátelství, zastánci míru jsou podezřelí živly a neuvědomělá zbrklá mládež zvedá prapory nenávisti, aniž by ji kdo srovnal. Jestli mám netradičního koníčka? Ano, mám. Pohrávám si s představou, že jsem Kafkův Řehoř Samsa a pozoruju sama sebe, jak lezu po stropě...

Václav: Bohužel stále nemám čas ani na své tradiční koníčky, jako je například fotografování. A na ty netradiční, jakým by bylo určitě pilotování letadla, už jsem příliš starý.

■ Jaké jsou vaše plány v blízké době?

Eva: „Když si člověk dělá plány, Bůh se směje,“ říká se. Tak raději neplánujeme, ale sníme. Stále máme tolik práce, že nás zaměstnává po celý rok od rána do noci. Snažíme se své sny proměnit v činy a uvidíme, co z toho vzejde.

Václav: Spousty koncertů, práce se studenty na naší luhačovické Akademii, organizování hudebních festivalů. A v létě pár týdnů dovolené někde na jihu.

*Andrea Kulhánková, MKS,
foto: Roman Kunčík*

■ Bertold Vilém z Valdštejna a Lázně Bělohrad

Kolektivní monografie Bertold Vilém z Valdštejna a Lázně Bělohrad vzniká u příležitosti 300. výročí úmrtí Bertolda Viléma z Valdštejna, nejvýznamnější historické postavy v dějinách města Lázně Bělohrad. Tomuto majiteli panství se po dvou předchozích neúspěšných pokusech podařilo 2. května 1722 dosáhnout povýšení části tehdejší Nové Vsi na tržní městečko a položit tak základ pro rozvoj dnešního města Lázně Bělohrad.

Po letech recyklování historických textů napsaných převážně v průběhu 19. století vzniká v připravované monografii zcela nové ojedinělé dílo kolektivu autorů vycházející z jejich vlastních výzkumů archivních pramenů. Dílo nejen původní informace ze starších prací rozšiřuje, ale také v mnoha případech, a to je velice důležité, odstraňuje tradované chyby a omyly.

V publikaci se zcela unikátně setkají texty vytvořené profesionálními historiky z akademické sféry s výsledky prací regionálních historiků a badatelů. Úvodní článek Bělehradské (bělohradské) panství jako součást Valdštejnovy „šťastné země“ autora doc. JUDr. Marka Starého, Ph.D. z Katedry právních dějin Právnické fakulty Univerzity Karlovy popisuje vývoj bělohradského panství od 16. století až do roku 1669, kdy panství kupuje Kateřina Alžběta z Valdštejna – manželka Bertolda Viléma z Valdštejna. Posledně jmenovanému se věnuje část nazvaná Bertold Vilém z Valdštejna – příklad barokního hospodáře autora PhDr. Jiřího Hrbka, Ph.D. zástupce vedoucí Oddělení dějin raného novověku Historického ústavu AV ČR. Zásluhou Bertolda Viléma byl mimo jiné také nově upraven bělohradský zámek, čemuž je věnován text ředitele Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově Ing. Jiřího Balského s názvem Vrcholně barokní proměna zámku v Lázních Bělohradě a její přínos české architektuře. Autorský kolektiv také doplní Mgr. Radka Janků, zástupce vedoucího Státního okresního archivu Jičín, studií nazvanou Hospodářství a počátky cechovních organizací v Bělohradě, která se bude věnovat cechovním artikulím vydaných Bertoldem Vilémem z Valdštejna. Regionální badatel Josef Klazar v textu Otisk historické paměti ve znaku města Lázně Bělohrad sleduje proměnu bělohradského znaku v čase a připomíná jeho historický odkaz na Bertolda Viléma z Valdštejna, zakladatele tržního městečka Bělohrad.

V současnosti si celkem dobře uvědomujeme přínos aktu povýšení na městys pro pozdější rozvoj celé lokality. Co však toto povýšení znamenalo pro tehdejší obyvatele nově vzniklého městečka?

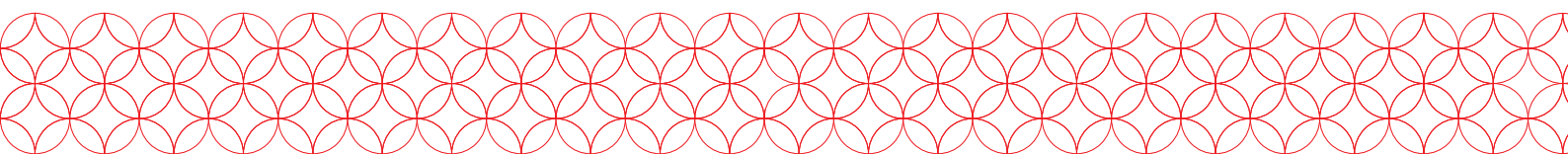
Na tuto otázku v kontextu dochovaných archiválií odpoví svou prací nazvanou Povýšení osady Nová Ves na tržní městečko a instrukce k jeho správě doc. PhDr. Ivana Ebelová, CSc. z Katedry pomocných věd historických a archivního studia Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, která se také ujala redakčního zpracování připravované publikace. Stává se tak garantem, že jednotlivé příspěvky budou splňovat všechna náročná kritéria pro zařazení do informačního systému výzkumu a vývoje (RIV), ve kterém jsou shromažďovány informace o výsledcích vědecké práce v ČR.

Celé dílo budou svými posudky zaštiťovat odborní lektori PhDr. Klára Woitschová, Ph.D. vedoucí Archivu Národního muzea a Mgr. Jan Kahuda, Ph.D. vedoucí 4. oddělení Národního archivu.

Region touto monografií získává jedinečnou kvalitní historickou publikaci, která bude zdrojem informací nejen pro běžného čtenáře, ale i pro odbornou veřejnost a další generace historiků.

Kniha vyjde v Nakladatelství Pavel Mervart a veřejnosti bude představena 27. července 2024 akci Bertoldův Barokní Bělohrad.

Josef Klazar, foto: MKS

Medobraní ve Fričově muzeu

Ve dnech 6. a 7. června 2024 proběhla ve Fričově muzeu úspěšná a hojně navštívená akce Základní organizace ČSV Lázně Bělohrad, pod názvem „Medobraní“, konaná v úzké spolupráci s městem Lázně Bělohrad a především s jeho kulturním střediskem.

Cílem této, již pravidelně se opakující několikaleté akce, je ukázat spoluobčanům a hlavně našim dětem život včel, jejich zásadní místo v přírodě a s tím související práci včelaře. Asi nejdůležitějším výsledkem práce včel je opylovací činnost v přírodě, ale i přínos medu, výrobu včelího vosku a propolisu musí člověk náležitě ocenit.

Jak včelky med z přineseného nektaru vyrábí, jak jej ukládají, jak o něj v úle pečují, jak jej pak včelař získá, bylo mimo jiné na „Medobraní“ předmětem praktických ukázek. Na návštěvníky výrazně zapůsobila nádherná vůně čerstvě vytáčeného medu a jeho nezaměnitelná chuť. Vše bylo možné náležitě vychutnat a ochutnat. Je zřejmé, že bylo velmi těžké uspokojit veškeré požadavky na nákup právě vytočeného medu.

Pořadatele velmi těšil obrovský zájem dětí, a to nejen o ochutnávku medu, ale i o život včel obecně. K dispozici byla prohlídka úlu se živými včelami, možnosti pohladit trubce „Vilíka“, obléknou včelařskou kuklu, zkusit si odvíčkovat plást medu, nebo pozorovat medomet v činnosti. Po těchto zážitcích odcházely děti s rozzářenými očima a mnozí návštěvníci se ještě jednou odpoledne vrátili.

Dospělé návštěvníky samozřejmě také uchvacovala atmosféra medobraní a především vůně čerstvého medu, ale již měli konkrétnější dotazy. Jedním z dotazů bylo, jak dlouho trvá včelám med vyrobit. Zaskočila je např. informace, že sklenici medu vyrábí 30 000 včel celý život a musí navštívit cca 4 miliony květů. Velmi se zajímali o kvalitu medu, jak ji poznat, mnohé překvapilo, že krystalizace medu je jeho přirozenou vlastností a je jedním z kritérií, jak poznat kvalitní med. Bylo jim vysvětleno, co je to pastovaný med, jak jej dělá včelař a jak si jej případně může každý vyrobit sám.

Padlo mnoho otázek i odpovědí, mnoho jich zůstává i na příští rok, nebo na výstavu, kterou bude ZO ČSV Lázně Bělohrad pořádat v rámci oslav 95. výročí svého založení ve dnech 25. – 29. září 2024 opět ve spolupráci s městem Lázně Bělohrad v Památníku K. V. Raise.

Závěrem mi dovoluňte poděkovat za naši včelařskou organizaci MěÚ Lázně Bělohrad za vytváření podmínek potřebných k činnosti včelařů na Bělohradsku, možnosti ukázat důležité místo včel v přírodě a jejich blahodárného působení při opylování rostlin. Dále za příležitost poukázat na léčivé účinky medu a dalších včelích produktů a možnosti zajistit nabídku těchto produktů našim spoluobčanům.

Vladimír Rak, předseda ZO ČSV Lázně Bělohrad,
foto: MKS

Ukázka včelstva

Příprava na stáčení medu

Loutkové divadlo Medař

Přednáška o úlu

Sokolské šibřinky 2024

V únoru tohoto roku se uskutečnily v sokolovně Lázně Bělohrad tradiční šibřinky. Tentokrát celá akce proběhla během jednoho dne. V sobotu od 14:00 bylo přichystáno dětské maškarní, které bylo opět velkolepé. Zde je potřeba poděkovat organizátorkám skvělého programu pro děti. Od 20:00 hrála pro dospělé živá kapela 2Night, kterou si přítomní náležitě užili. Během šibřinek bylo zajištěno občerstvení opět hospůdkou z Vřesníku, což už je téměř tradicí. Návštěvnost byla sice o trochu nižší oproti minulému roku, ale i tak to byla velmi povedená akce.

Petr Farský, Sokol Lázně Bělohrad, foto: Daniel Jurica, Petr Farský

Přivítání masek a kostýmů

Taneční vystoupení

Dětská párty v plném proudu

Večerní kapela

ZA UMĚNÍM V NAŠEM KRAJI

130 LET ŽIVOTA

Kdy | 14. 5. - 21. 7. 2024
Kde | Zámecká oranžerie

Zveme Vás na výstavu malíře Josefa Životy, připravenou k výročí 130 let od jeho narození.

“130 LET ŽIVOTA”, Lázně Bělohrad, Zámecká oranžerie, 14. 5. - 21. 7. 2024

U příležitosti výročí 130 let od narození malíře Josefa Životy jsme se rozhodli uspořádat průřez jeho dílem, které se velmi úzce váže k Lázním Bělohrad a okolní krajině. Josef Života zde žil mnoho let a inspiraci pro svou tvorbu čerpal zejména ze zdejší krajiny a jejího okolí. Celoživotní láska k našemu kraji je zřejmá i z jeho dopisů...

„Měl jsem rád všechno, tu rozmanitou přírodu, hluboce podmanivou, bělohradské občany a svérázné Brteváky, i Vřesnické, Beznické a Lukavecké. Přímo jsem zbožňoval zadumanou Hůru někdy smutnou ve své modři, Pardoubek se svou sítinou až baladický, velice však vřes na kopci pod Vřesníkem, který mně připomínal tklivý úsměv maminky.“

Celá výstava byla zahájena vernisáží dne 14. 5. v odpoledních hodinách v prostorách Památníku K. V. Raise (Zámecké oranžerie). Slavnostní atmosféru navodil hudební doprovod složený z lektorů novopacké ZUŠky, díky krásnému počasí si návštěvníci mohli tuto akci vychutnat i venku před Oranžerií. Milovníci umění si mohli prohlédnout zejména malby, které jsou instalovány v jednom z křídel Památníku. Součástí výstavy je i instalace ve vestibulu Městského úřadu. Zde můžete nahlédnout do soukromé korespondence malíře adresované zejména manželce, ale i přátelům. Dopisy jsou krásně kolorované, a je v nich náhled do těžkého života malíře. Celá výstava včetně doprovodné instalace je k vidění do 21. července. Určitě neváhejte a přijďte se podívat.

Městské kulturní středisko, Lázně Bělohrad

“Jak sbírat umění: příběh Karla Tutsche”, Hradec Králové, GMU, 28. 4. 2024- 12. 10. 2025

Galerie moderního umění v Hradci Králové (dále GMU) otevřela novou výstavu Jak sbírat umění: příběh Karla Tutsche. Výstava představuje celoživotní dílo Karla Tutsche (1941–2008), znalce, sběratele a neortodoxního neúnavného podporovatele mladých výtvarníků. Po více jak čtvrt století na vlastní náklady provozoval galerii Na bidýlku a svou činností přispíval k propagaci českého umění v zahraničí a naopak. Vystavená díla jsou součástí Sbírký Karla Tutsche, kterou GMU zakoupila v roce 2021.

Bc. Gabriela Bučková, GMU

Jízda

jízdní kolo a fenomén cyklistiky
v současném umění
3. 5. 2024 - 3. 11. 2024

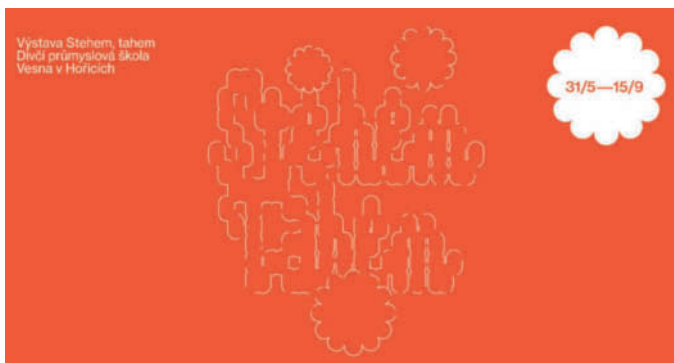

“JÍZDA”, Trutnov, EP01, 3. 5. - 3. 11. 2024

V Centru současného umění EP01 v Trutnově probíhá velkolepá výstava Jízda, která se zaměřuje na ztvárnění bicyklů a jejich roli v životě člověka. Více než čtyři desítky umělců ukazují kolo a pohyb na něm v nejrůznějších podobách. V expozici najdete řadu rozmanitých sochařských děl, maleb, zvukových, digitálních a interaktivních instalací od českých i zahraničních umělců.

Výstava v širokém záběru propojuje umění a sport, což je záruka, že na své si přijdou jak milovníci umění, tak sportovci, ale také děti, pro něž je připraven bohatý program. Součástí Jízdy bude řada doprovodných akcí, jichž se zúčastní legendy cyklistiky v čele s Jánem Svoradou, Pavlem Padrnosem či Luborem Tesařem a Romanem Kreuzigerem. Vedle nich se návštěvníci mohou těšit také na herce, architekta a vášnivého cyklistu Davida Vávru.

Nikola Kuldová, EP01

"Stehem, tahem", Hořice, Městské muzeum a Galerie plastik Hořice, 30. 5. - 15. 9. 2024

Výstavu Stehem, tahem jsme zahájili ve čtvrtek 30. května vernisáží, jejíž součástí bylo vystoupení pěveckého spolku Vesna pod taktovkou sbormistryně Olhy Kolodiy i výborné občerstvení, inspirované kuchařskou školou Vesny další výstavu ve Štorchově síni Městského muzea v Hořicích! Výstava představuje Dívčí průmyslovou školu Vesnu, která v Hořicích vznikla v roce 1908 a která byla důležitou příležitostí ke vzdělávání pro místní dívky. Vedle archivních materiálů, školních prací žákyň či folklorní sbírky školy výstava ukazuje i spojitost školy s obdobím 2. poloviny 20. století, a to na příkladu absolventky školy, sochařky Věry Janouškové. Aktuální přístupy k tématům spojeným se školou pak na výstavě zastupují díla Karímy Al-Mukhtarové. Výstava bude k vidění do 15. září 2024.

Anna Crhová, Městské muzeum a galerie Hořice, kurátorka výtvarné sbírky a Galerie plastik

EPO 1
www.epo1.cz

GMU
www.galeriehk.cz

Jičín
www.muzeumhry.cz

Hostinné
www.klasterhostinne.cz

Hořice
www.galerie.horice.org

Lázně Bělohrad
www.lazne-belohrad.cz

"IMAGINÁRIUM Aréna představitosti Divadla bratří Formanů a jejich přátel".

Jičín, Regionální muzeum a galerie v Jičíně, 25. 5. - 15. 9. 2024

V letní sezóně jičínského muzea se opět představí Divadlo bratří Formanů se svým Imagináriem. Vernisáž výstavy se koná v sobotu 25. května 2024 ve 14 hodin v zámecké galerii.

Čím je sport pro umění? Je sport uměním?

V pořadí již třetí instalace konceptu Imaginárium, konané v prostorách jičínské konírny, čerpá inspiraci ve světě sportu. Témata, jakými jsou hravost, soutěživost, fair play a přátelství, jsou tentokrát hlavní inspirací tvůrčího týmu Imaginária, aniž by se vzdálil kouzlu divadelního světa a hodnotě řemeslné práce.

Řada objektů vznikla pro rozsáhlou výstavu v Theatre L'Avant Seine v pařížské čtvrti Colombes jako doprovodný program letošní Olympiády. Tyto nové "imaginární objekty" budou v České republice poprvé vystaveny právě v rámci jičínské instalace. Instalace vznikla v koprodukcí s Theatre L'Avant Seine v Colombes a Theatre L'Estive z Foix.

Na výstavě se podílel tvůrčí tým vystavujících, mezi které patří Renata a Martin Lhotákové, Tereza Komárková, Irena Vodáková, Andrea a Josef Sodomkovi, Barka Zichová, Veronika Podzimková, Jana Paulová, Lukáš Urbánek, Pavel Macek, Lucie Knytllová, Matěj Forman a další.

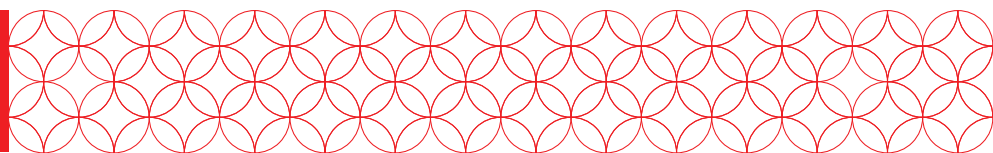
více na: www.muzeumhry.cz

Galerie antického muzeum, Františkánský klášter Hostinné, stálá expozice

V bývalém františkánském kostele malebného podkrkonošského městečka Hostinné se nachází jedinečná sbírka odlitků antických soch. Expozice představuje průřez stěžejními epochami vývoje antického umění. Světovými unikáty jsou zejména rekonstruované sochy a sousoší ztracených nebo zničených originálů, které jsou k vidění pouze v této galerii. Originály naprosté většiny soch jsou vystaveny ve významných světových muzeích. Sběrka je přístupná veřejnosti pro skupinové i individuální prohlídky celoročně.

Zpracovala Lucie Hronová

Čtení na léto a Klubíčko

Milé čtenářstvo, rád bych vám na začátku léta v tomto knihovnickém okénku doporučil nové knížky, které mi přišly zajímavé, a také něco pověděl o Klubíčku.

Knížky a knihy

Nové knihy do fondu stále přibývají. Na třetí díl **Šikmého kostela** od Karin Lednické si ale případní zájemci budou muset počkat: rezervací je opravdu hodně. Ale nezapomínejte, všem čtenářům a čtenářkám kladu na srdce, aby knihu přečetli bezodkladně, jelikož na ni čekají další v pořadí!

Mezitím si však neváhejte vypůjčit například rozsáhlou **biografii o Toyen** od Andrey Sedláčkové, která krásným způsobem a velmi srozumitelným jazykem zprostředkovává malířčinu tvorbu. Nově se u nás nachází také **Severka**, román od koreanistky Niny Špitálníkové, která zpracovala příběh uprchlice ze Severní Koreje. Příběh je autentickou, mrazivou výpovědí, jelikož se s hlavní postavou Špitálníková setkala již při přípravě své předchozí knížky **Svědectví o životě v KLDR**.

O češtině s Karlem Olivou od Ivany Karáskové je pak kniha pro všechny nadšené češtináře a jazykové archeology. Pokud se chcete dozvědět, jak nevyhnutelně se náš jazyk proměňuje a vyvíjí, nebo kde se vzal kroužek nad „ů“ nebojte se sáhnout po tomto odpočinkovém titulu, který se dá přečíst, jak podotkla jedna ze čtenářek, jedním dechem za pár hodin.

Nakonec si zde dovoluji doporučit ještě pár titulů, které považuji za zajímavé:

Saaba Tahir – **Všechn můj hněv**

Patrik Hartl – **Gazely**

Jiří Březina – **Na kopci**

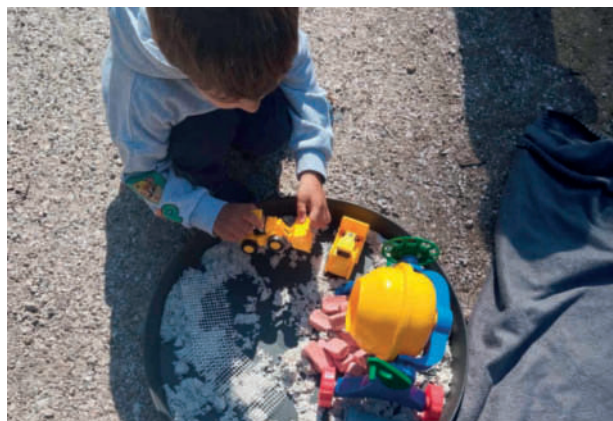
Radka Denemarková – **Čokoládová krev**

Jakub Fránek – **Tropické noci**

Klubíčko bylo, je a bude

Klubíčko, klub pro (pra)rodiče s nejmenšími dětmi se v knihovně koná jednou za 14 dní ve středu od 9:00 a jsem moc rád, že ho zde mohou představit těm, kteří by třeba měli zájem se přidat, nebo se jen přijít podívat. Pořádání Klubíčka si od nového roku vzala na starost Pavla Křížová, která nápaditě pokračuje v nastoleném kvalitním programu. Ten je většinou tematicky uchopen – měli jsme tu barvení velikonočních vajíček, čarodějnické úkoly v parku, na Den Země se konalo kromě dílničky i sensory play, kdy si děti vyzkoušely, co nepatří do lesů a oceánů, nebo se učily třídít odpadky. Pokud byste se chtěli zúčastnit, přidejte se do naší facebookové skupiny Klubíčko v knihovně Lázně Bělohrad pro (pra)rodiče s nejmenšími dětmi, kde v anketě můžete dát vědět, zda se zúčastníte. Další Klubíčko bude také oznámeno na webu knihovny www.knihovnalaznebelohrad.webk.cz.

Jan Wilda, knihovník, foto: Pavla Křížová, archiv knihovny

NABÍZÍME :

- ✓ zprostředkování prodeje
- ✓ přímý výkup
- ✓ odhad tržní ceny
- ✓ poradenství

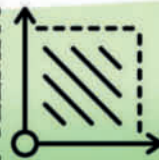
DOMU

BYTU

CHALUPY

POZEMKU

Přemýšlíte
o prodeji ?

Dis. Jana Jebavá

776 67 37 62

jebavaj@mmreality.cz

ZDE JE PROSTOR PRO VAŠI REKLAMU

ZÁJEMCI PIŠTE NA:

belohradske-listy@lazne-belohrad.cz

Představení nového spolku Komedijs, z. s.

Jak se zrodila myšlenka založit spolek?

Spolek Komedijs vznikl jako reakce na moderní životní styl, ve kterém nám po narození dětí začala chybět síť podporujících vztahů a pospolitost. Společenský život se v průběhu posledních desetiletí velkou měrou přesunul do virtuálního prostoru. Ten je na jednu stranu báječným nástrojem, na stranu druhou mu ale chybí jakási esence, kterou člověk dokáže čerpat jen z přítomnosti jiných lidí. Můžeme to nazývat komunitou. Kdo má to štěstí, tomu tuhle podporu a oboustrannou výměnu energie zajišťuje úzká a širší rodina. Naše zázemí je však takové, že buď už členové našich rodin nežijí, nebo žijí tak daleko, že společné fungování na častější pravidelné bázi není možné. A čím více jsme se rozhlíželi kolem sebe, tím častěji jsme obdobný model spatřovali u přátel, známých, ale i třeba jako téma ve veřejném prostoru. Pak už byl jen krůček k nápadu vytvořit někde bezpečný prostor, ve kterém by se mohli všichni společně setkávat, propojovat, inspirovat se a sdílet.

Kde bude sídlo komunitního centra a proč právě zde?

Velký dík v tomto případě patří městu Lázně Bělohrad. To nám k tomuto účelu propůjčilo budovu, kterou Bělohradští znají jako KD Jiskra. Je to prostor s obrovským potenciálem, který byl až doteď jen minimálně využíván. Máme ho sice k dispozici od 1. 5. 2024, ale vše je samozřejmě proces. V následujících týdnech zde bude, také zásluhou města, probíhat rekonstrukce sociálního zařízení, a i ve zbytku prostor budeme muset, po létech chátrání, nejprve udělat velký kus práce, než přivítáme první návštěvníky. Od sanitárního úklidu, přes výmalbu, renovaci podlah, až po finální zařízení nábytkem, hračkami pro děti atd. S tím také souvisí oficiální sídlo spolku. Pochopitelně jsme nejprve čekali, než nám obec písemně povolí na adresu „Jiskry“ sídlo zaregistrovat. To se už stalo, takže v dalším kroku požádáme o změnu údaje ve spolkovém rejstříku. Realizace změny je pak otázkou max. týdnů.

Co bude spolek nabízet?

Vzhledem k tomu, o jak velký prostor se jedná, se chystáme nabízet rozmanité služby. Srdcem centra bude dětská herna, pro kterou bude využíván prostor klubovny a rozlehlá zahrada, na které bychom časem chtěli vybudovat dětské hřiště. Ty budou sloužit k setkávání rodin, sdílení a k různým společenským a kulturním akcím. V tělocvičně pak budou probíhat lekce jógy, pilates, mindfulness kurzy. Další program centra budeme přizpůsobovat poptávce veřejnosti. Rádi bychom touto cestou oslovili další lektory, tvořivce, každého, kdo něco umí a má chuť to sdílet, aby se nám ozval. Naší velkou radostí je i fakt, že některé zvláště potřebné služby budeme moci veřejnosti nabízet tzv. nízkoprahově. Jedná se například o plánovanou právní poradnu pro oběti domácího násilí, zázemí pro organizaci Úsměv mámy, ta pomáhá ženám, kterým do života vstoupily psychické potíže v období těhotenství, porodu i v mateřství jako takovém. A věříme, že podobných služeb pod střechou Jiskry bude v budoucnu přibývat.

■ Jakým způsobem budou zapojeni občané LB?

Tady právě vzniká prostor pro využití sociálních sítí jako skvělého nástroje s velkým dosahem. Umožňují nám například vytváření anket, ve kterých může prakticky každý hlasovat, jestli by například o nějakou službu nebo aktivitu měl zájem. Ovšem také spoléháme na starou dobrou metodu – povídání si a naslouchání. Díky propojení moderního a tradičního se nám snad podaří časem vytvořit pestrou a zajímavou mozaiku, kde si každý najde to své, a zároveň dokážeme pružně reagovat na proměňující se potřeby a okolnosti.

■ Jakým způsobem je spolek financován?

Velká část dotací v ČR je podmíněna prokazatelnou historií organizací, které o ně žádají. Obvykle je to jeden nebo dva roky, ale není výjimkou i více. Vzhledem k tomu, že jsme jako spolek zapsáni teprve od března tohoto roku, státní ani evropské dotace se nás zatím netýkají. Výpůjčka, kterou s námi uzavřelo město, znamená, že za budovu neplatíme nájem, a „na oplátku“ se o ni samozřejmě budeme řádně starat, udržovat ji v dobrém stavu a užívat ji ku prospěchu všech. Dále máme možnost žádat město o dotace na energie. To ovšem v žádném případě není nároková položka. Je to spíš „nástroj“ obce. Pokud budeme my dodržovat záměr, se kterým jsme o výpůjčku žádali, a tím zlepšovat úroveň a kvalitu života ve městě, pak bude město naši budoucí žádost o dotace na energie zřejmě posuzovat jinak, než kdybychom se od původních slibů nějak výrazně odchýlili. A taková participace se nám zdá naprosto v pořádku.

Tedy prostor bychom měli, teplo, světlo, vodu a podobné nezbytnosti taky, ale tohle všechno je jen základem, na kterém můžeme začít stavět. A tady nastupují naše vlastní síly a kapacity, jak pracovní, tak finanční. A věřte, že nejsme žádní rentiéři :-D. Jako členové spolku se sestáváme ze dvou tradičních rodin, kdy náš rozpočet tvoří průměrný plat a mateřská. Největší část práce kolem spolku tedy zatím obnáší oslovování dárců a sponzorů, ti nás můžou podpořit jakkoliv – hračkami do dětské herny, knihami, dětským nábytkem, ale klidně i užitečnou radou nebo faktickou pomocí.

■ Kdy bude otevřeno?

Pokud všechno půjde podle plánu, chtěli bychom zahájit činnost na podzim tohoto roku.

Monika Nováková – předsedkyně spolku

Michaela Bucharová – zakládající člen

Daniel Dlouhý – zakládající člen

foto: Hana Kalvachová

KOMEDIJS
Rodinné komunitní centrum

www.komedijs.cz

e-mail: info@komedijs.cz

Facebook: www.facebook.com/Komedijs

Instagram: @Komedijszs

■ Národní házená v Lázních Bělohradě

Jedno středeční odpoledne jsem se vydala na hřiště za Základní školou v Lázních Bělohradě, kde právě probíhal trénink národní házené. Kolem hřiště si dávají dvě kolečka holky ve věku 9 – 14 let, mladší a starší žačky, a já si užívám atmosféru sportovního nadšení. Trenéři Petr Chemišinec, Hana Zárybnická a Zlatka Fofová vystupují profesionálně a se zápalom pro házenou, všichni zároveň trénují svoje děti a házenou sami léta hráli. Dozvídám se tak spoustu informací o bělohradském oddíle a jeho úspěších.

■ O házené

Pravidla a historii jsem si nechala vysvětlit od trenéru. Pojmeme házená, v širším slova smyslu, je označována kolektivní a sportovní hra brankového typu, ve které je předmětem hry míč a hlavním principem se stává hraní s míčem, jeho chytání a házení.

Z historie víme, že již staří Římané přišli s první formou míčových her, například s takzvanou zaháněnou, kterou brali nejen jako zábavu, ale i jako léčebný prostředek.

V Česku se můžeme setkat s více rozšířenou verzí házené, a to s házenou mezinárodní, taktéž označovanou jako handball, a českou házenou.

Rozdíl mezi národní a mezinárodní házenou je jak v pravidlech, tak i v rozložení postů hráčů v poli. Rozdílný je také rozměr míče. V národní házené jsou 3 obránci, 3 útočníci a brankář. Znamená to, že obránci nesmí útočit a útočníci naopak nemohou bránit. V handballu 6 hráčů, jak brání, tak i útočí – kromě brankáře. Další výrazný rozdíl je v rozměrech branky, kdy v národní házené se používají branky úzké a vysoké a v handballu naopak nižší, ale výrazně širší. Vyšší soutěže handballu se hrají převážně v hale, a naopak národní házená je provozována na venkovních hřištích.

Národní házená je v podstatě „rodinný sport“, který se hraje pouze v ČR, tudíž je to i sport národní. I když je rivalita mezi některými kluby velká, hlavně pak na Plzeňsku a Ostravsku, kde tamější kluby patří mezi největší bašty národní házené, tak se týmy zároveň velmi respektují. Hráči se znají po celé republice, objíždějí přátelské turnaje, a vzniká tak hodně kamarádkých pout, která dělají z tohoto sportu srdeční záležitost.

■ Házená a Lázně Bělohrad

Národní házená v Bělohradě sahá svými kořeny až do roku 1920. V tomto roce již bylo v činnosti 167 klubů s více než 2520 členy tehdejšího Československého svazu házené a ženských sportů.

Stejně jako další sportovní oddíly v Bělohradě, i oddíl házené zastřešuje Tělovýchovná jednota Lázně Bělohrad. Všichni aktivní hráči oddílu jsou členy Svazu národní házené.

Družstva mladších a starších žákyň hrají za Východočeskou oblast proti týmům TJ Sokol Dobruška, HK Hlinsko v Čechách, TJ Sokol Krčín, TJ Opatovice nad Labem a TJ Podhorní Újezd.

— OBLASTNÍ SOUTĚŽNÍ KOMISE —

■ Koho potkáte na hřišti/ kdo hraje dnes

V současné době má oddíl 25 dětí – mladších a starších žákyň. Mezi mladšími žákyněmi dokonce můžete potkat jednoho hráče – Tobiáše Honse. Jak se cítí sám mezi tolika dívkami? „Holky jsou na mě hodný. Máme tu skvělou partu, ale i tak bych byl moc rád, kdyby nám do týmu přibyl kluk.“ usmívá se Tobiáš.

■ Co o házené prozradily hráčky

Samotných hráček jsem se zeptala, proč si vybraly zrovna tento sport. „Mám ráda míčové hry a kolektivní sporty, házenou hraju už od 5 let,“ svěřila se Anna Finková. A kdybyste, holky, měly nalákat někoho, aby přišel hrát s vámi? Marie Finková má jasno: „Házená je nejlepší kolektivní sport, máme tu skvělou partu. Kdybych nehrála házenou, nebyla bych na tom fyzicky tak dobře, jako jsem teď.“ Ale nejen to. „Na házené jsem se toho moc naučila, začalo mě to hodně bavit, je tu zábava a mám hodně kamarádů,“ dodává Jasmína Beránková. I další hráčky mají sportovní cíle a sny: „Já bych chtěla, aby se nám letos na republice dařilo. Chtěla bych být dobrá,“ říká Eliška Zárybnická. A já dodávám, že „dobré“ a nejen dobré, jsou rozhodně už teď. Je totiž vidět, že trénují s chutí a hrají s láskou ke sportu.

■ Nejen trénink, ale i úspěchy

Posledním úspěchem holek je účast na „Superpoháru 2024“, který se konal 11. 5. na hřišti v Žatci. Více o turnaji se nám rozpovídala Zlatka Fofová: „V tomto roce Svaz národní házené pověřil pořadatelstvím v Superpoháru oddíl národní házené TJ Zatec. Jedná se o turnaj reprezentačních výběrů 6 oblastí z celé ČR (Severočeská, Západočeská, Středočeská, Východočeská, Severomoravská, Jihomoravská). Do Žatce se

tedy sjely nejlepší hráčky z celé ČR v kategorii mladších žákyň (žactvo narozené po 1. 9. 2011). Do výběru byly nominovány 4 hráčky TJ Lázně Bělohrad – Anežka Nováková (obrana – bek), Veronika Fofová (útok, obrana), Barbora Fofová (brankář) a Jasmína Beránková (obrana), dále hráčky z oddílů Hlinska, Opatovic a Krčína. Jsme na holky moc pyšní za skvělou reprezentaci.“

Nejlépe si vedlo družstvo děvčat ze Západočeské oblasti, které výrazným rozdílem porazilo všechny své soupeřky. Na druhém místě skončilo družstvo Severomoravské oblasti. Družstvo Východočeské oblasti vybojovalo krásné bronzové medaile. Naše děvčata z TJ Lázně Bělohrad předvedla velmi pěkné a bojovné výkony, a doplnila tak tým Východočeské oblasti na jedničku. Brankářka Barbora Fofová (TJ Lázně Bělohrad) byla vyhlášena jako 2. nejlepší brankářka celého Superpoháru 2024.

„Naše mladší žačky se zúčastnily Poháru ČR v Chropyni v termínu 21. – 23. 6. 2024, jehož výsledkem bylo 4. místo - což je pro tento tým velikým úspěchem, protože společně hrají v této sestavě prvním rokem.“ přidává další úspěch trenérka.

■ Přijďte fandit!

Sport naživo má vždy nejlepší atmosféru, proto přijďte fandit. V září začínají házenkáři opět další sezónu. Sledujte jejich „informační skříňku“ na autobusovém nádraží nebo bělohradský facebook, kam jsou vkládány pozvánky na jednotlivé zápasy. Budete mít tak možnost poznat národní házenou z bezprostřední blízkosti, podpořit naše mladé žactvo, a hlavně si užít celkovou atmosféru jednoho z mála národních sportů, který se dochoval až dodnes. Oddíl TJ Lázně Bělohrad se na vás bude těšit!

Lucie Hronová, zdroj Zlatka Fofová a tým TJ Lázně Bělohrad, foto: archiv oddílu

Podkrkonošský MTB maraton

Milí Bělohradáci,

dovolte nám, abychom Vás tímto srdečně pozvali na XX. ročník FILIPA Podkrkonošského maratonu horských kol, který se bude konat po dlouhé pětileté pauze 3. srpna 2024.

V následujících řádcích bychom Vás rádi ve stručnosti seznámili s historií této akce, s důvody, které stály za přerušáním pořádání a v neposlední řadě s našimi plány nejen pro letošní ročník.

Historie MTB maratону v Lázních Bělohradě sahá na přelom tisíciletí, kdy Vladimír Blažek, tehdejší pořadatel Maratonu Podkrkonoším přišel s myšlenkou přesunout závod z Lužanského kempu do prostorů bělohradského Zámeckého parku. Již zde vznikl základ obou celoročně značených tras na 85 a 50 km. Závod si během poměrně krátké doby vybudoval silné jméno na české maratonské scéně a počty účastníků rostly po stovkách.

Od roku 2009 převzali pomyslnou pořadatelskou štafetu královédvorští cyklisté z oddílu Carla-Kupkolo.cz a úspěšně ji drželi až do roku 2020, kdy se závod neuskutečnil z důvodu pandemie Covid-19. V následujících letech své pořadatelské úsilí zacílili více na silniční cyklistiku a uspořádali nejprve Český pohár a v roce 2022 Mistrovství České republiky v silniční cyklistice mládeže. Pořádání dvou takto velkých akcí během jednoho léta by bylo organizačně mimořádně náročné, proto „Podkrkonošák“ v kalendáři stále chyběl.

Začátkem letošního roku jsme usoudili, že by byla velká škoda nenavázat na práci předchozích pořadatelů a podařilo se nám myšlenku obnovy „podkrkonošáku“ realizovat.

Během dalších měsíců jsme získali nového generálního partnera akce, a to společnost Filipa, a.s., která je od svých začátků pevně spjata s naším městem. Další bývalí významní partneři z našeho regionu nám též zachovávají přízeň.

V letošním roce se můžete těšit na trasu 54 km, která doznala od roku 2019 lehkých změn především s důrazem na větší bezpečnost závodníků. Možná si říkáte, proč je na výběr pouze trasa 54 km? Důvod je jednoduchý – nechceme si při našem převzetí pořadatelství vzít příliš velké sousto. Pokud letos vše „klopne“, počítáme s přidáním dlouhé trasy pro příští ročník. Pro děti budou opět připravené závody v Zámeckém parku. Na večer připravuje MKS koncert rockových kapel Shame, David Pet a Seven – ideální způsob, jak sportovní den zakončit.

Chceme touto cestou poděkovat městu Lázně Bělohrad za projevovanou přízeň, které si vážíme. Dále nás moc těší, že se ani po 5 letech nemění nadšení bělohradských občanů, kteří se v minulosti vždy aktivně podíleli na pořádání a bez kterých by to zkrátka nešlo.

Budeme se na Vás těšit, ať už na startovní čáře nebo jako fanoušky Bělohradáků, kteří se, věřím, opět zúčastní v hojném počtu.

Martin Šubr a Petr Kordík, foto: archiv autorů,
<https://www.podkrkonosskymaraton.cz/>

Spolek rodičů a přátel Bělohradské mateřské školy

Historie spolku

Spolek byl založen roku 2006 a zapsán v obchodním rejstříku v roce 2014 jako O.S. Rodičů a přátel Bělohradské MŠ. V roce 2015 byl přejmenován na dnešní název tedy Spolek rodičů a přátel Bělohradské mateřské školy. Na založení se podíleli Kristýna Finková, Hana Zárybnická, Marcela Hlosková, Miroslava Jelínková, Hana Šepsová a Radka Portychová. Od roku 2017 byla předsedkyní spolku Blanka Feixová od roku 2020 paní Romana Imlaufová.

Co je naším cílem?

Podstatou práce několika nadšenců z řad rodičů, především maminek, je zpestřit a zpříjemnit pobyt našich dětí v Bělohradské mateřské škole. Práce spolku volně navazuje na dřívější SRPŠ. Hlavním cílem je nabídnout dětem zajímavé akce či výlety, obohatit každodenní pobyt ve školce a posouvat jejich dovednosti a zájmy. Každým rokem se snažíme něco vylepšit, něčím naše děti překvapit, něco nového do školy pořídit.

Financování spolku

Příjmy:

- Členské příspěvky
- Příspěvek města Lázně Bělohrad
- Věcné a finanční dary sponzorů

Snažíme se smysluplně hospodařit nejen se svěřenými členskými příspěvky od rodičů, ale i věcnými a finančními dary od sponzorů. Každoročně zajišťujeme mnoho akcí během školního roku. Společně s městem Lázně Bělohrad spolupracujeme již od počátku a pomáhá nám jak finančně, tak i např. při pořádání dětského dne. Kupujeme každoročně vánoční dárky do tříd i pro jednotlivce. Financujeme divadlo, zmrzlinu na Den dětí, rozloučení s předškoláky a další. Začátkem června pořádáme pravidelně již zmíněný dětský den v zámeckém parku. Již třetím rokem spolupracujeme se Sborem dobrovolných hasičů, kteří ve stejný den pořádají vlastní akci a zajišťují nám občerstvení. Akce se rok od roku rozrůstá a věřím, že je oblíbená jak mezi rodiči, tak i dětmi. Chodí na ní různé věkové kategorie. Ať už děti školkové, ale i jejich starší sourozenci, děti z okolních měst či vesnic, nebo z dětské léčebny.

Všem sponzorům, partnerům a přispěvatelům tímto děkujeme.

Chcete se stát členem a pomáhat nám?

Spolek rodičů stále hledá rodiče, kteří by se chtěli na jeho fungování podílet. V dnešní době není jednoduché najít někoho, kdo by měl chuť a čas nás podpořit, ale věřím, že se někdo takový určitě mezi Vámi najde. Podmínkou je umístění dítěte v Bělohradské mateřské škole a budeme se těšit na všechny nově příchozí. V případě, že nás chcete kontaktovat napište na e-mail: zackova.romana@seznam.cz. Chtěla bych poděkovat všem maminkám, které se na fungování spolku v minulosti podílely, nebo stále podílejí a popřát všem dětem ať se jim ve školce líbí a krásné prázdniny.

*Romana Imlaufová, předsedkyně spolku,
foto: Jana Feixová*

Spolek rodičů a přátel Bělohradské MŠ

T.G.Masaryka 300

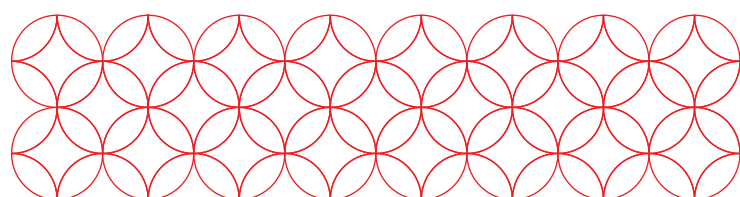
Lázně Bělohrad 50781

IČO:27047211

E-mail: zackova.romana@seznam.cz

Dětský den pořádaný spolkem 2023

Mateřská škola, pracoviště Lázně Bělohrad

V rámci projektového týdne si předškoláci z Berušek mohli na každý den zvolit libovolné téma. V těchto dnech probíhaly různé soutěže a úkoly připravené dětmi ve spolupráci s učitelkami, rozhovory, hádanky, nebo například diskotéka. Děti s rodiči se podílely na přípravě příslušného oblečení/předmětů na daný den. Témata byla následující: Brýlový den, Kloboukový/kšiltovkový den, Pyžamový/županový den, Černobílý den, Karneval. Děti si týden moc užily a těšily se z naplánovaných činností. V červnu s dětmi plánujeme další projekt reagující na vzniklou situaci ve třídě, a to svatbu.

Brýlový den

Kloboukový den

Pyžamový den

Karneval

Mateřská škola, pracoviště Horní Nová Ves

V Horní Nové Vsi, blízko lesa Hůra, se nachází dvoutřídní pracoviště Bělohradské mateřské školy. Třídou Motýlků navštěvují děti, které se připravují pro vstup do základní školy a do třídy Broučků chodí jejich mladší kamarádi. Avšak naše aktivity se často prolínají a vzájemně doplňují. A tak, i když jsou plně respektovány potřeby všech věkových skupin a v souladu s tímto kritériem jsou děti také vzdělávány, současně si zde užíváme i radost ze společného soužití. Starší kamarádi pomáhají mladším, učí se přirozenou formou ohleduplnosti a vnímavosti a citlivému přístupu ke kamarádům. Tomu všemu přispívá blízké propojení s přírodou a krásnou krajinou, která nás obklopuje.

Chodíme ven za každého počasí, pozorujeme rostlinnou i živočišnou říši a také to, jak se v souvislosti se změnami ročních období a počasí, proměňuje. A tak se, v lehkosti přirozeného života a bytí v něm, rozvíjí a kultivuje dětská vnímavost, jemnost a citlivost, se kterou se narodily a přišly na svět.

Každým rokem, v jarním období, kdy se příroda probouzí, věnujeme jedno dopoledne velké výpravě do lesa ke studánce. A cestou si všímáme, jak se daří živočichům a rostlinkám. Pokud je potřeba, lesu pomáháme a čistíme jej od nepořádku.

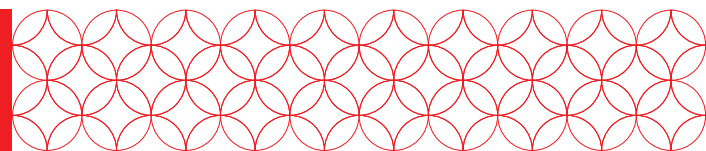
I letos jsme se již tradičně vydali na cestu loukami i lesem, ke studánce v Hůře. Vstoupili jsme do lesa ve ztišení, s vědomím toho, že jsme zde na návštěvě, a podle toho se také chováme. A kdo zvládne zde být v tichosti a naslouchat ušima i srdíčkem, může pak vidět, slyšet a prožívat mnohé, co jiným zůstává celý život skryté.

Zastavili jsme se pak na vyhlídce nad Popluží, kde se děti vydováděly na louce při honičkách a dětských hrách.

Vrátili jsme se do mateřské školy příjemně unavení, a dětská bříška se už těšila na dobrý obědek. Všechny děti, i ty nejmladší, v partě se staršími kamarády, zvládly tento okruh bez problémů a v radosti. A už teď se těšíme na další dobrodružství, která spolu zažijeme.

*kolektiv Bělohradské mateřské školy, foto: archiv
mateřské školy*

Květen 2024 na bělohradské základní škole

Byli jsme u hasičů

Na začátku května proběhl na naší škole pro žáky 1. až 7. ročníku den zaměřený na ochranu člověka za mimořádných událostí. Tentokrát jsme si ve spolupráci s místními dobrovolnými hasiči, ale i s profesionálním hasičem z hasičské stanice Jičín zopakovali požární prevenci. Navštívili jsme bělohradskou hasičskou zbrojnici, ve které jsme si mohli prohlédnout kromě jiného techniku a auta, která pomáhají nejen při hašení požárů, ale i v dalších nelehkých situacích.

Hudba ve škole

Kolemjdoucí mohli jedno květnové pondělí zaslechnout vystoupení mladého zpěváka a klavíristy Davida Peta, který na naší škole zahrál a zazpíval pro všechny žáky od 1. do 9. ročníku. Postupně se během refrénu přidávaly k Davidu Petovi i děti, takže chvílemi byla v aule školy atmosféra jako na velkém koncertu.

Den zvířat a prověření znalostí

Protože snad všichni máme rádi zvířata, zapojili jsme se do Dne zvířat pořádaného žákovským parlamentem. Někteří z nás přišli v přestrojení, a tak jste ve škole potkali lva, lišku, kočku atd. Nejdůležitější ale bylo, že se vybrala spousta granulí, konzerv a pamlsků pro pejsky a kočičky, o které se starají v útulku v Nové Pace.

Děti z 5. ročníku si procvičily svoje znalosti o dopravním provozu a jízdě na kole na hořickém dopravním hřišti. Ti, kteří úspěšně zvládli teoretickou i praktickou část, si domů přivezli řidičský průkaz na kolo. Tento měsíc proběhlo i školní kolo poznávání rostlin, kdy jsme se snažili rozeznat kopřivu dvoudomou od hluchavky bílé. Ti, kteří jsou v tomto směru odborníci, pojedou na konci května reprezentovat naši školu na okrskové kolo do Nové Paky.

Pasování na čtenáře

Poslední květnovou středu se na městském úřadě konala slavnostní akce, při které byly děti z prvních tříd pasovány na čtenáře. Akce proběhla v režii kulturního střediska. Nejen děti, ale všechny přítomné i kolemjdoucí zaujalo divadelní představení, jehož součástí bylo i pasování prvňáčků na čtenáře.

L. Grohová, ZŠ K. V. Raise, foto archiv školy

Pasování na čtenáře

Základní škola K. V. Raise

Komenského 95, 507 81
Lázně Bělohrad

Tel.: +420 493 792 070
Tel.: +420 732 718 407

E-mail: skola@zslb.cz

Běláhradská střední škola ožila přítomností budoucích podnikatelů, kuchařů a cukrářů – představení školy

Již druhým rokem provozuje budovu bývalé Střední školy zemědělské v Lázních Běláhrad, jako detašované pracoviště, Střední škola gastronomie a služeb z Nové Páky. Konkrétně jsou zde umístěny třídy denního nástavbového studia oboru Podnikání a dále zde našli zázemí budoucí kuchaři a cukráři. Již od zahájení výuky 1. 9. 2022 probíhají práce na celkové rekonstrukci interiéru této budovy. Postupně tak byla provedena nová výmalba jednotlivých tříd, kabinetů a chodeb, rekonstrukce elektrického vedení, přivedena nová počítačová síť a změn doznalo také vytápění sportovní haly, které tak získalo samostatnou regulaci. V neposlední radě byly některé místnosti vybaveny novým nábytkem. V interiéru budovy vznikly tři nové počítačové učebny, které v souladu novelou RVP mohou žáci využívat nejen ke kvalitnější výuce IKT, ale také jako součást moderních vzdělávacích metod jednotlivých předmětů. Ani po těchto finančně nákladných akcích však práce na zvelebování budovy školy neustaly. V současné době probíhají stavební práce v suterénu budovy, kde by mělo vzniknout k 1. 9. 2024, podle slov odborníků, jedno z nejmodernějších pracovišť odborné přípravy kuchařů a cukrářů. V plánu vedení školy je ještě získat finanční prostředky na rekonstrukci sociálních zařízení a šaten pro žáky.

Rozšíření vzdělávacích prostor přijala škola s radostí, neboť v současné době při celkovém počtu cca 460 žáků by se jen těžko vměstnala do své hlavní budovy na náměstí v Nové Pace. Ziskem této nemovitosti došlo i ke zkvalitnění výuky tělesné výchovy, kdy žáci v Běláhradě mohou využívat největší sportovní halu (hrací plocha) v okrese, na kterou navazují městská venkovní sportoviště s umělou trávou a tartanovým oválem, včetně sektorů pro technické atletické disciplíny.

Škola se již dlouhodobě pyšní kvalitními výsledky v dovednostních soutěžích jednotlivých gastronomických oborů. Právě žáci studující toho času v Lázních Běláhrad uspěli i na mezinárodní soutěži, když přivezli letos v únoru tři medaile (jedna zlatá a dvě bronzové) z IKA olympiády kuchařů a cukrářů z německého Stuttgartu. Další úspěchů dosáhli žáci na soutěžích v tuzemsku (GASTRO Hradec Králové, GASTRO Poděbrady, YOUNG CHEF Praha, Pekař roku, barmanská soutěž ve Velichovkách a BIRELL CUP v Brně).

Vedení školy by tak chtělo touto cestou poděkovat Městskému úřadu v Lázních Běláhradě, který se snaží pomoci při realizaci zkvalitňování vzdělávacího zázemí pro žáky výše uvedených oborů.

DĚKUJEME!

Petr Ježek, zástupce ředitele školy, foto: archiv školy

Otevřený dopis Zdeny Rychterové s rodinou za FS Hořeňák a Hořeňáček, z.s.

Vážení zastupitelé města Lázně Bělohrad, vážení občané našeho města a vážení čtenáři Bělohradských listů,

sedím nad prázdným papírem a přemýšlím, jak co nejsrozumitelněji a bez emocí popsat situaci folklorního souboru Hořeňák a Hořeňáček. A věřte, že v současné chvíli dát stranou emoce, je pro mě velmi náročné už jen z důvodů, že veškeré umění je právě o emocích. Folklór je o lásce k tradicím, o lásce k dobám minulým, současným, o stmelování lidí kolem Vás a o rozdávání radosti. Národ, který zná svou minulost, kořeny a kdo si svou minulost chrání – je národ vyspělý.

Musím začít stručným vstupem do minulosti. V letošním roce soubor Hořeňák „slaví“ 75 let, celou tuto dobu působí v jedné budově – dříve budova Osvětové besedy, nyní budova města Lázně Bělohrad v Horní Nové Vsi č.p. 139 (možná ji znáte pod pojmenováním sokolovna, či turistická ubytovna Jiskra nebo jen a pouze Jiskra). Souboráci (a možná jste to i Vy) na této budově odpracovali spoustu hodin a práce při přestavbě, úpravách či úklidech. Pokud tomu stav budovy odpovídal, soubor si na svou činnost vydělával ubytováním a nepotřeboval ani dotace na energie od města. Dále soubor využíval budovu na ubytování v době Mezinárodního folklorního festivalu Pod Zvičinou pro zahraniční, či české folklorní soubory. Tak jako soubor, tak stárne i budova – před lety Město Lázně Bělohrad zakázalo z technických důvodů v budově poskytovat ubytování, s čímž jsme samozřejmě souhlasili (protékající odpady atd.). Pronájem společenské místnosti město rovněž zakázalo, z důvodu stížností na hluk lidí v sousedství. Slíbili jsme, že prostor bude užívat pouze soubor a jeho členové.

V minulých letech jsme opakovaně sdělovali městu, že nemáme problém prostory v budově sdílet i s jinými uživateli, pokud nám nechají pátky k našim činnostem – bohužel nikdy k realizaci nedošlo (nikdy za námi konkrétní uživatel nepřišel).

Přibližně v zimním období loňského roku jsme se v sokolovně sešli s paní starostkou, panem místostarostou a zástupci nějakého nového spolku. Zástupci si prostory prohlíželi s tím, že nám nevdají užívat prostory společně. Je důležité dodat, že náš spolek k budově asi dva roky neměl platnou smlouvu o výpůjčce – ani jiný dokument k užívání. Užívání budovy bez platného dokumentu bylo zdůvodněno vlastníkem (městem LB), zjištěním kolaudace objektu jako rodinný dům. Starostka a místostarosta sdělili, že objekt vypůjčit nelze z důvodu nutné rekolaudace, k čemuž se začali dělat technické kroky. Soubor byl v objektu jen na dobré slovo. Nutno říci, že v minulosti vždy stačila mezi městem a souborem ústní dohoda, protože platila.

A nyní dochází ke změně chování zástupců města. Kolem měsíce března nás opět zástupci města požádali o schůzku. Sešli jsme se v sokolovně s paní starostkou, panem místostarostou, pracovníci z odboru majetkového a zástupci spolku, který s námi měl budovu sdílet. **Paní starostka nám sdělila, že si neumí představit, že objekt znovu dá do výpůjčky Hořeňáku** (podotýkám po 75 letech, ale chápeme, že vše má svůj konec), když se nabízí možnost mít budovu otevřenou pro veřejnost tak zvané „24/7“. **Po ujištění, že našeho spolku se nic nedotkne, že nadále budeme moci vše užívat jako doposud. Pouze si budeme rezervovat prostory prostřednictvím aplikace Google meet . Znovu a opakovaně jsme si vyslechli, že toto je vlastně v zájmu Hořeňáku, protože ne všichni zastupitelé ho mají rádi, a že je problematická oprava i této budovy, když je v ní pouze Hořeňák.** V této době jsme si pořád mysleli, že výpůjčka proběhne po rekolaudaci. Podotýkám budova je plná majetku souboru Hořeňák (postele, nábytek, povlečení, zařízení a vybavení kuchyněk a mnoho dalšího).

Jaké bylo naše překvapení, když jsme se neoficiálně dozvěděli 15.04.2024 večer před konáním Rady města, že v podkladech pro jednání Rady města Lázně Bělohrad je i ke schválení výpůjčka budovy pro spolek KOMEDIUS z.s.. Bylo to pro nás opravdu nemilé překvapení. První otázka, která nám hned po této informaci proběhla hlavou byla: **Proč najednou výpůjčka uzavřít lze i když není hotová rekolaudace?** Tuto otázku jsem samozřejmě telefonicky i položila, ale bylo mi neutrálně sděleno, že je to na delší vyprávění. Do dnešního dne nemáme žádnou odpověď na tuto otázku.

Spolek KOMEDIUS nám poslal návrh smlouvy o nájmu prostor dne 6.5.2024. Smlouva na první pohled obsahovala hodně chyb formálních a hlavně ve smlouvě bylo naprosto něco jiného, než bylo dohodnuto (**například: zákaz vstupu do prvního patra, zákaz vstupu na zahradu, zákaz vstupu do kuchyňky, do společenské místnosti pouze v pátek odpoledne zkoušet muzika v přezůvkách, zákaz požívání alkoholických nápojů, že chtějí klíče od naší krojovny, od zamřížovaných prostor, kde máme uložené pouze naše věci nutné k vystoupení – píší jen ty největší rozpory a formální chyby pomíjím**), finální doplnění smlouvy přišlo 9.5.2024. Protože se nacházím v trochu

obtížnější situaci po zdravotní stránce v rodině (o čemž město ví) a protože činnost Hořeňáku dělám ve svém volnu, řekla jsem že smlouvu odpřipomínkuji o víkendu, až na to budu mít čas. **Za čtyři dny (12.5.2024)** jsme poslali smlouvu odpřipomínkovanou. Následující den odpoledne přišla revize smlouvy s komentáři zpět s informací, že **o komentářích se licitovat nebude**. Ukázkové jednání od nově vzniklého spolku – o ničem se s námi nebaví, co bylo dohodnuto popřou. Finální smlouva s informací, že jsme v patové situaci, šla e-mailem i na město paní starostce, místostarostovi, pracovníci majetkového oddělení. Jak sama starostka píše veřejně, emaily aktivně četla a byla o situaci dobře obeznámena. V této komunikaci jsme rovněž požádali o předložení smlouvy o výpůjčce s novým spolkem. Město nereagovalo, ozval se spolek s informací: „nesouhlasíme s tím, abyste měla přístup ke smlouvě o výpůjčce“. Znovu jsme psala městu, že se ocitáme v patové situaci a nejsme schopni se domluvit. Vzhledem k tomu, že město nereaguje, žádali jsme o zveřejnění smlouvy o výpůjčce dle zákona 106 o přístupu k informacím.

Ani po této komunikaci, paní starostka na situaci nereagovala. Využili jsme našeho člena a bývalého místostarostu k vyjednání setkání všech zúčastněných stran.

Před setkáním se můj syn i s dcerou sešli s panem místostarostou, aby bylo možné si vyříkat, co městu na nás vadí – ať už rodině či souboru (již jednou si Rada města nechala svolat všechny členy spolku, přičemž odmítla předsedkyni spolku – tedy mně – sdělit důvod setkání. Setkání bylo nepříjemné a nám nebyly vůbec jasné postupy Rady). Panem místostarostou, ale byli ujištěni, že proti naší rodině ani proti Hořeňáku nic nemají.

O dva dny později v podvečer proběhla schůzka se zástupci města, spolku nově vzniklého (který dostal budovu do výpůjčky) a mě s dcerou (jako zástupci souboru Hořeňák). Paní starostka schůzku zahájila politickým proslovem, **pan místostarosta doplnil informaci, že na větší opravu budovy město nemá peníze a že předchází vedení udělalo studii rekonstrukce pouze z důvodu prodeje budovy** (mělo vyplynout, že je rekonstrukce drahá a tedy se nevyplatí). Poté jsem začala mluvit já, načež se při mém mluvení začal arogantně smát zástupce spolku KOMEDIUS (omlouvám se, ale zde si emoce opravdu neodpustím – tito lidé mají za peníze vést mediační programy, školitelé, školení nebo mindfulness?). Načež jsme vstala, se slovy, že jak vidím, dohoda není možná. Ještě před odchodem jsme byli nařčeni, že se za zády paní Novákové (předsedkyně spolku KOMEDIUS) scházíme s panem místostarostou, že jsme „ukradli klíče“ od společenské místnosti Jiskry, kde Hořeňáci zkouší a mají po spoustu let svůj majetek. Finálně před odchodem, byla schůzka s mou dcerou, synem a panem místostarostou označena jako „konspirační schůzka“, následně bylo popřeno vše, co dva dny před tím na ní padlo. Opět se ukázalo, že stávajícímu vedení města se nedá věřit, bohužel.

Po našem odchodu a po pár dnech paní starostka začala obvolávat členy spolku Hořeňák a zjišťovala interní věci spolku, do kterých nemá oprávnění zasahovat. Vyzvídala, jak členy informujeme, na jaké platformě mají smlouvu o nájmu, zda jí připomínkují, zda se domnívají, že týden (i když to byly pouhé čtyři dny – a neodpustím si připomenutí, **že celou činnost pro soubor děláme zdarma a ve svém volném čase**, ale jistě tak bude činit i spolek nový) na korekci smlouvy je „šprajc“ ze strany mé či mojí dcery. Protože tak paní starostka učinila již podruhé od svého zvolení, cítila jsem se hodně znepokojená a udivená. **Místo aby situaci řešila, sbírá drby/slídí/vyzvídá.** Jednání se mě hluboce dotklo. Toto se mi opravdu za 33 let mého působení v souboru Hořeňák a i jeho vedení vážně nestalo.

Poté vznikl příspěvek mého syna Lukáše a mé dotazy na město přes datovou schránku, když se jinak odpovědi nedočkáme. Smlouvu o výpůjčce nám město poskytlo až na vyžádání o zákoně o přístupu k informacím (zákon 106).

A teď? Teď čekáme na další vývoj... Nicméně řešíme i situaci, kdy budeme po těch všech letech muset sokolovnu vyklízet.

Když nic jiného, tímto bych ráda všechny zastupitele chtěla požádat o čas na vyklizení majetku spolku Hořeňák do konce roku 2024. Domnívám se, že po 75 letech reprezentace města Lázně Bělohrad v ČR i zahraničí, si zasloužíme alespoň toto.

P.S.: Ale MY Hořeňáci nekončíme. Pokud o nás nestojí město Lázně Bělohrad, zjistili jsme, že občané našeho městečka, okolní města a obce o nás zájem mají! Všichni jsme se shodli, že chceme tancovat dál, chceme dál rozdávat radost, úsměv a vše kolem. Chceme šířit tradici a lásku k ní, protože pokud umře tradice a kultura, tak umře i národ.

Děkujeme všem za projevenou podporu, která nás drží při našem udržování tradic.

S díky a pozdravem

Zdena Rychterová, předsedkyně spolku a její rodina

FS Hořeňák a Hořeňáček, z.s.

Komentář spolku Komedijs

Vážení čtenáři Bělohradských Listů,

dostali jsme, jako jedna ze zúčastněných stran prostor vyjádřit se k dopisu paní Zdeny Rychterové. Bohužel ho zde není tolik, abychom dokázali do celé záležitosti vnést světlo. Pro tento účel jsme tedy natočili video, které je k vidění na internetové platformě You Tube. Na našich webových stránkách jsme dali veřejnosti k dispozici veškeré dokumenty a emailovou komunikaci s vedením FS Hořeňák a Hořeňáček, na které se ve videu odkazujeme a které dokládají, že mnohá prohlášení paní Rychterové jsou tendenční, účelově zkrácená a vytržená z kontextu (v návrhu smlouvy například není jediný zákaz). Zveřejněním těchto podkladů bychom Vám rádi umožnili utvořit si ucelený a pokud možno objektivní názor na celou záležitost.

Velmi nás mrzí, že vedení spolku FS Hořeňák a Hořeňáček zaujalo tak odmítavý a ofenzivní postoj ke společnému sdílení prostor „Jiskry“, protože věříme, že tradice a nové vize by si neměly „házet klacky pod nohy“. Naopak, měly by ruku v ruce kráčet vedle sebe, spolupracovat a nabízet všem tak pestrý výběr činností, aktivit a zájmů, aby si každý přišel na své. Zároveň se ale cítíme zmateni velmi protichůdnými požadavky, které paní Rychterová ve svém dopise uvádí. V jedné větě avizuje, že i v minulosti jim šlo, při případném sdílení prostor především o to, aby nebyly ohroženy jejich tréninkové pátky, ovšem vzápětí jsou problémem i takové věci, jako že by se v budově, kde se sdružují velkou měrou děti a mládež, neměl požívat alkohol. Nebo že by neměli nosit znečištěnou obuv tam, kde někdo jiný bude záhy například v leže na zemi cvičit.

Ačkoliv selhaly naše četné snahy zpečetit sdílení prostor se spolkem FS Hořeňák a Hořeňáček smluvně, chceme Vás touto cestou ujistit, že Jiskra je a bude soubor pro jejich folklórní činnost i nadále k dispozici. A to nezávisle na existenci jakékoliv smlouvy. Obec, prostřednictvím paní starostky a pana místostarosty od samého počátku našeho jednání deklarovala, jak nesmírně důležité je, aby FS Hořeňák a Hořeňáček měl i v budoucnu v Jiskře své stabilní a bezplatné zázemí. My jsme se k tomu, tehdy ještě ústní dohodou zavázali a na tom ani vzájemné nepochopení mezi námi a vedením Hořeňáku nemůže nic změnit.

Velmi si vážíme Vašeho času a děkujeme redakci za možnost se k události vyjádřit.

Za KOMEDIUS z. s. Monika Nováková, předsedkyně.

Výše zmiňované video najdete na našem You Tube kanálu Komedijs, z. s.

Dále také odkaz na něj na našich facebookových stránkách a oficiálních fb stránkách města Lázní Bělohradu. Písemné podklady jsou v odkazech pod videem, nebo na www.komedijs.cz v sekci „ke stažení – dokumenty“.

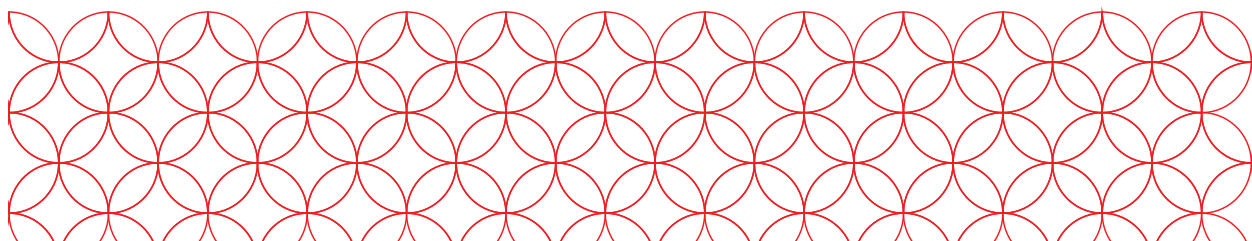
Komentář starostky a místostarosty města

Výpůjčka budovy Jiskry

Vážení, velmi nás mrzí vyjádření Lukáše Rychtery na facebookové stránce Bělohradáci o vztahu města s folklórním souborem Hořeňák, stejně tak vyjádření paní Rychterové, proto nám dovoluje seznámit vás se situací naším pohledem.

Víte, v rámci různých jednání máme vždy více možností, jednou z nich je velmi pohodlná verze nechat věci plynout s tím, že se nějak časem vyřeší samy, nebo, a to je způsob náš, určité záležitosti, které jsou delší dobou diskutovány a z našeho pohledu nefungují, otevřít, píchnout tzv. do vosího hnízda, a to nikdy není bezbolestné. Věříme ovšem, že takový způsob přinese městu pozitivní změny do budoucna, ač se to tak nemusí na první pohled zdát.

Soubor Hořeňák je dlouhodobě městem podporován finančně (v roce 2023 150.000,- Kč), budovu Jiskry měl soubor v dlouhodobé výpůjčce. V rámci ukrajinské krize, kdy se řešilo ubytování pro uprchlíky, město zjistilo, že budova je stále zkolaudována jako rodinný dům, tudíž je potřeba budovu rekolaudovat za účelem, pro který je využívána, tedy spolkovou činnost. Souboru Hořeňák k 31. 12. 2022 skončila bezplatná výpůjčka budovy Jiskra, tudíž jsme se domluvili, že zahájíme rekolaudaci, která s sebou ponese nějaké stavební úpravy, aby vše bylo legislativně v pořádku. Samozřejmě by bylo správné, aby v ten moment budovu Jiskry Hořeňák vyklidil a nepoužíval, ale protože jsme nechtěli činnost spolku omezit, a už vůbec ne ohrozit, nadále jsme soubor v budově nechali fungovat „na dobré slovo“.

Loni v květnu nás oslovila paní Nováková s myšlenkou založení komunitního centra, které by nejen pro místní nabízelo širokou škálu aktivit (více na komedius.cz). Napadlo nás nabídnout pro tyto činnosti prostory právě budovy Jiskry a zahájili jsme jednání společně s paní Zdenou Rychterovou, předsedkyní Hořeňáku. Přišlo nám logické dát do výpůjčky prostory spolku, který bude budovu využívat téměř každodenně, tudíž se o budovu bude adekvátně starat, budova nebude chátrat a vrátí se do ní život. Hořeňák aktuálně budovu využívá pravidelně pouze v pátek na taneční zkoušky. Rozhodně nebylo řečeno, že si starostka neumí představit, že by budovu měl mít ve výpůjčce Hořeňák, ale argumentovala právě tím, že kdyby měla být spravedlivá, budovu dá do výpůjčky tomu spolku, který ji bude využívat častěji a o budovu se tím pádem bude starat. Tímto krokem město tak bude mít do budoucna pádné argumenty pro její rekonstrukci či neprodej.

Na první pohled se zdálo, že vedení souboru Hořeňák s touto myšlenkou nemá problém, dokonce paní Rychterová sdělila, že jí alespoň ubydou starosti s péčí o budovu. Po zveřejnění záměru o výpůjčce, o kterém jsme diskutovali dlouhodobě jak s vedením Hořeňáku, tak s Komediem, se přihlásil pouze spolek Komedijs, tudíž s ním byla uzavřena smlouva o výpůjčce, ovšem s podmínkou, že nadále Hořeňák může využívat bezplatně prostor tělocvičny a krojovny, ostatní prostory po dohodě s Komediem v rámci sdíleného kalendáře. Mělo také dojít k podpisu smlouvy mezi Hořeňákem a Komediem, zde ovšem nedošlo ke shodě a smlouva doposud uzavřena nebyla. 22. 5. proběhla

schůzka všech zúčastněných stran, ze které paní Zdeňka Rychterová s dcerou Michaelou Vrbovou odešla s tím, že se s Komediem nedohodnou. Od té doby několikrát starostka nabízela osobní schůzku, telefonovala paní Rychterové, ale bez odezvy.

V současné chvíli ještě stále rekolaudace Jiskry neproběhla, protože se objevily technické problémy. Od června letošního roku začala kompletní rekonstrukce sociálních zařízení v celkové výši 480.000,- Kč. I tak jsme uzavřeli smlouvu s Komediem, a to z toho důvodu, že prostory potřebují úklid a přípravu na svoje aktivity spolku, které by členové Komedia rádi započali na podzim letošního roku, kdy předpokládáme, že bude budova zrekolaudována. Do té doby samozřejmě prostory pronajímat a používat pro svou činnost Komedijs aktivně nemůže, ale pochopitelně soubor Hořeňák zde zkouší a může prostory tělocvičny a krojovny bezplatně využívat i nadále. Toto je ovšem potřeba vyřešit smlouvou mezi Komediem a Hořeňákem.

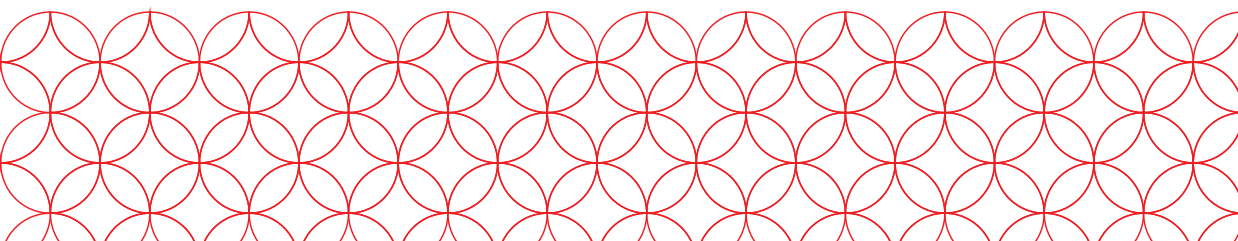
Pravdou je, že Komedijs má sídlo na Vřešřtově. V době, kdy zakládali spolek, neměli budovu ve výpůjčce, proto se čekalo, až bude vše procesně v pořádku a o změnu sídla bude požádáno. Paní Nováková v Bělohradě bydlí a aktivity budou pořádány na území našeho města. Jen pro informaci – ne všechny spolky, které město finančně a jinak podporuje, mají sídlo v Bělohradě, spíše jde o to, kde a pro koho svou spolkovou činnost vykonávají. Ze záměru Komedia je jasné, že své aktivity cílí primárně na občany našeho města, ale i širokého okolí.

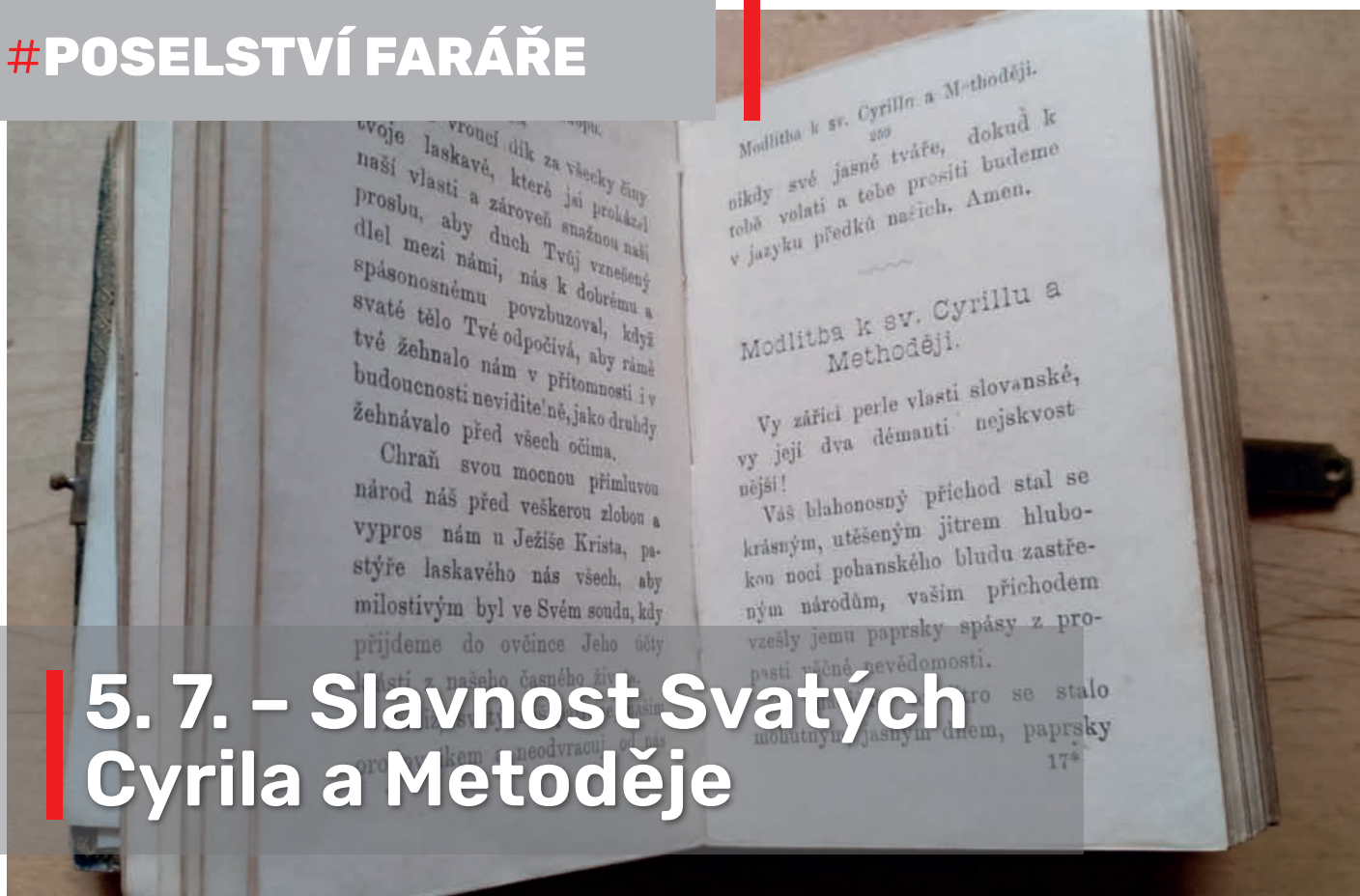
Co se týče platby za energie v budovách města, které mají různé spolky ve výpůjčce, platí, že energie platí město formou dotace, o kterou si jednotlivé spolky můžou požádat.

Paní Rychterová ve svém dopise píše, že starostka slídí, sbírá drby, vyzvídá...Telefonicky se starostka spojila pouze se slečnou Krieglovou, členkou Hořeňáku, která na facebookové skupině jako jediná členka souboru mimo rodinu Rychterových napsala komentář. Starostka nabídla přes WhatsApp skupinu Hořeňáku své telefonní číslo, aby kdokoliv ze souboru měl možnost se o situaci pobavit. Jestli je toto považováno za slídění, vyzvídání atd., tak prosím, pro starostku to byl pouze další pokus situaci řešit na osobnější úrovni.

Naším cílem rozhodně není likvidace folklorního souboru, naopak naši podporu vždy měl, má a bude mít a jsme přesvědčeni, že v budově Jiskry je prostor pro oba spolky, možná i pro někoho dalšího a vše je jen na ochotě se domluvit.

Alena Kuželová, starostka
Jiří Bičiště, místostarosta

5. 7. – Slavnost Svatých Cyrila a Metoděje

Milý Cyrile a Metoději!

Již delší dobu se připravuji k tomu, abych Vám napsal tento dopis. Dnes se už píše dopisů velice málo. A vůbec se nepíše těm, kteří odešli na věčnost.

A mně to nedá, pár řádků Vám musím napsat. Slavíme Váš svátek. Vlastně 5. 7. je náš svátek. Dokonce je to státní svátek a my máme volno. Je to téměř neuvěřitelné. Ještě poměrně nedávno, před pětatřiceti lety, by to bylo něco fantastického. Vaše jména se v těchto dnech budou skloňovat v různých pádech. Politici, kněží, umělci, Velehrad, Nitra, Velká Morava atd., atd. I když tohle nerad přiznávám, je mi zřejmé, že Vás potřebujeme. Ale asi si to vůbec ani neuvědomujeme. Dílo, které jste po sobě zanechali, je obdivuhodné. Víte, my se dnes v Evropě opíráme o různé projekty, závěry, průzkumy, audity, pořádají se konference, summity, ale výsledky jsou bídné.

Jak je možné, že Vy jste v průběhu několika let vytvořili hlaholici, přeložili do staroslověnštiny část Bible, liturgické knihy, kancionály, napsali Proglas a položili tak základy slovanské literatury? Také jste založili školy, vychovali si žáky. Možná i proto, že jste přišli s tím podstatným. Chtěli jste šířit víru v Krista. Ano, to byl důvod, proč jste byli tak úspěšní i v ostatním. Vždyť slova „Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno“ platí a platit nepřestanou. Osobně si myslím, že naše snahy budou jalové, dokud za nimi bude scházet opravdová snaha o Boží království a jeho spravedlnost. Toto jste naučili své žáky, pro toto jste byli ochotni opustit rodný dům a vydat se do neznámých zemí, které byly tak vzdálené i kulturně Vaší rodné Byzanci. Ty Konstantine, ses udřel ve službě a na cestách, pro toto jsi, Metoději, překonal léta vězení, mučení a pomluv od závistivých franských kolegů. Pro toto království se Vaši žáci nevzdali, i když jejich političtí vůdcové bažící po moci a ekonomické prosperitě Velké Moravy je vyhnali. Ano, toto se od Vás potřebujeme naučit.

Prosím, přimlouvejte se za nás. A nejen tehdy, když budeme zpívat Dědictví otců zachovej nám, Pane!

R.D. ThLic. Grzegorz Puszkiewicz, foto: Lucie Hronová

Novinová sazba povolena [ředitelstvím] pošt a telegrafů v Pardubicích dne 6. června 1930 čis. 39561/IV a poštovním úřadem v Lázních Bělohradu.

LÁZNĚ BĚLOHRAD

LÁZEŇSKÝ TÝDENÍK

Ročník VI.

Lázně Bělohrad, 8. července 1934.

Číslo 7.

Čtyřicet let Lázeňského hotelu.

Jak se rodí Bělohradské listy

Vážení Bělohradáci,

přemýšlel jsem o tom, co by mě jako řadového čtenáře zajímalo na Bělohradských listech. A napadlo mě, že asi nejlepší bude názorně a jednoduše vysvětlit časový průběh vzniku jednoho jejich čísla. To vám, našim čtenářům, může zodpovědět spoustu otázek a pomůže lépe pochopit, proč pro nás mohou být některé věci těžko realizovatelné, ne-li zcela nemožné. Taky bude zřejmé, jakou výzvou pro nás bývá zajistit co nejaktuálnější informace a stihnout je do uzávěrky dostat do novin. Dále uvedené informace berete prosím pouze jako ilustrativní příklad. Každé číslo Bělohradských listů je unikátní a posloupnost některých kroků se může měnit, nebo mohou úplně chybět. Rovněž zde uvedené délky jednotlivých fází vzniku časopisu se mohou lišit i o několik dnů.

Procesem vzniku Vás provedu formou odpočtu:

■ D mínus 60- První den vzniku nového čísla Bělohradských listů

- zbývá přibližně 60 dní, než se Bělohradské listy octnou na pultech prodejců,
- stanovení hrubého plánu obsahu připravovaného čísla,
- upřednostnění aktuálních blížících se událostí a akcí.

■ D mínus 59 až D mínus 22 - tvorba obsahu

- vytvoření konceptu obsahu,
- shromáždění podkladů a relevantních informací,
- schůzky s příspěvateli,
- psaní článků,
- "oprášení šuplíkových" příspěvků,
- koordinace příspěvatelů,
- schůzky redakční rady 1x za 1-2 týdny (dle potřeby a aktuální situace).

Kontaktujte nás, pokud se chcete stát součástí distribuční sítě. Vaše zapojení vám sice nepřinese velké zisky, ale může pomoci tomu, aby se Bělohradské listy dostaly ke všem svým čtenářům.

■ D mínus 21 - obsahová uzávěrka

Všechny příspěvky zamýšlené ke zveřejnění jsou vloženy do jednoho souboru, který je odeslán k provedení jazykové korektury. Z důvodu zajištění maximální diskrétnosti a politické neutrality obsahy příspěvků do rubrik #SLOVO STAROSTKY a #OČIMA OPOZICE neprocházejí jazykovou korekturou a do tiskové sestavy jsou vloženy těsně před odesláním do tiskárny. V této fázi je také kompletní obsah budoucího vydání (s výjimkou dvou výše zmíněných rubrik) odeslán oběma protipólům komunální politické scény k posouzení politické korektnosti a případnému doplnění komentáře ke spornému obsahu.

■ D mínus 16 - celková uzávěrka

Obsah čísla je po provedené jazykové korektuře kompletní. Začíná se pracovat na grafické úpravě časopisu. Ač je tato fáze zdánlivě nejméně náročná, opak je pravdou. Rozsahem a náročností se grafické ztvárnění časopisu vyrovná ostatním činnostem nutným pro jeho vznik a možná je i v mnoha ohledech předčí. Výsledkem této fáze je zapracování všech změn a úprav a vytvoření finální podoby časopisu.

■ D mínus 11 - tisk

BL jsou v konečné podobě odeslány elektronicky do tiskárny. Úpravy už jsou možné jen v omezené míře a výhradně prostřednictvím grafika tiskárny.

■ D mínus 1

BL listy jsou přivezeny z tiskárny a zahájena jejich distribuce k prodejcům.

■ Den D

Bělohradské listy jsou připraveny k prodeji na těchto místech:

Lázně Bělohrad

- informační centrum Městského úřadu Lázně Bělohrad,
- Jednota COOP, ulice T. G. Masaryka,
- trafika U Ponerů, náměstí K.V.Raise,
- trafika Důvěra, náměstí K.V.Raise,
- čerpací stanice EuroOil, Horní Nová Ves,
- pekařství Josef Rýdl, ulice Vojtíškova,
- Anenské slatinné lázně,
- večerka Dovan Khac,
- Jednota COOP, náměstí K.V.Raise.

Miletín – infocentrum

Šárovcová Lhota – potraviny Švamberk

Nová Paka

- knihkupectví Rosenberg,
- tabák Jipo, Masarykovo nám.

Takový je zjednodušeně načrtnutý průběh zrodu Bělohradských listů.

■ Korespondenční anketa

A na úplný závěr bych rád vyhlásil korespondenční anketu pro vás, naše čtenáře. Svoje odpovědi nám zasílejte buď elektronicky na e-mailovou adresu belohradske-listy@lazne-belohrad.cz, nebo písemně do poštovní schránky na fyzické adrese redakce náměstí K. V. Raise 35, Lázně Bělohrad.

Těšíme se na vaše odpovědi na otázku:

Co pro vás znamenají Bělohradské listy?

Vybrané dvě nejlepší odpovědi na anketní otázku budou otištěny v příštím čísle BL a jejich autoři obdrží od redakce drobný upomínkový předmět.

Tomáš Kašpar, foto: archiv MKS

Památník K.V.Raise (Zámecká oranžérie)

Tel.: +420 739 629 482

E-mail: mks@lazne-belohrad.cz

Skupiny od 10 osob mimo otevírací dobu na objednání

Otevírací doba:

Červenec - srpen

Úterý
14:00 - 16:00

Středa
14:00 - 16:00

Sobota
9:00 - 12:00 14:00 - 16:00

Neděle
9:00 - 12:00 14:00 - 16:00

Sběrný dvůr

Správce Sběrného dvora Milan Šubr

Tel.: +420 604 600 882

Otevírací doba:

Středa
9:00 - 11:30 12:30 - 17:00

Sobota
8:00 - 14:00

Turistické informační centrum

Náměstí K. V. Raise 635, 507 81, Lázně
Bělohrad

Tel.: +420 497 772 111

E-mail: tic@lazne-belohrad.cz

Otevírací doba:

Pondělí
8:00 - 11:30 12:30 - 17:00

Úterý
8:00 - 11:30 12:30 - 17:00

Středa
8:00 - 11:30 12:30 - 17:00

Čtvrtek
8:00 - 11:30 12:30 - 17:00

Pátek
8:00 - 11:30 12:30 - 17:00

Sobota
8:00 - 11:30 (pouze od 1.5. do 30.9.)

Město
Lázně
Bělohrad

Úřední hodiny městského úřadu

Kontakt na podatelnu úřadu:

Tel.: +420 497 772 110

E-mail: podatelna@lazne-belohrad.cz

Otevírací doba:

Pondělí
8:00 - 11:30 12:30 - 17:00

Středa
8:00 - 11:30 12:30 - 17:00

Pátek
8:00 - 11:30

www.lazne-belohrad.cz
[@mestolaznebelohrad](https://www.instagram.com/mestolaznebelohrad)

„Noc kostelů“ závěrečný koncert - smíšený pěvecký sbor Gymnázia Jana Nerudy - Martin Vydra

„Noc kostelů“ výtvarná dílnička vedená Růženkou Bičíškovou - Jiří Hanuš

#OBJEKTIVEM

Na e-mailovou adresu redakce nám pošlete Vaše fotografie z města a blízkého okolí se jménem autora a popisem. Nejlepší záběry, vybrané redakcí, budeme pravidelně zveřejňovat na tomto místě.

E-mail: belohradske-listy@lazne-belohrad.cz

Titulní fotografie: Ing. Jaromír Zubák

